

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 7

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

12 stycznia 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 007/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 007/02	Sprawa C-476/12: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Österreichischer Gewerkschaftsbund przeciwko Verband Österreichischer Banken und Bankiers (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy — Zasada niedyskryminacji — Układ zbiorowy pracy przewidujący dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dodatek wypłacany pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy według zasady pro rata temporis).	2
2015/C 007/03	Sprawa C-4/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Agentur für Arbeit Krefeld – Familienkasse przeciwko Susanne Fassbender-Firman (Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Świadczenia rodzinne — Unormowania mające zastosowanie w razie kumulacji praw do świadczeń rodzinnych)	3
2015/C 007/04	Sprawa C-42/13: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – Cartiera dell'Adda SpA przeciwko CEM Ambiente SpA (Zamówienia publiczne — Zasady równego traktowania i przejrzystości — Dyrektywa 2004/18/WE — Podstawy wykluczenia z udziału — Artykuł 45 — Sytuacja podmiotowa kandydata lub oferenta — Obowiązkowe oświadczenie dotyczące osoby wskazanej jako „dyrektor techniczny” — Brak dołączenia oświadczenia do oferty — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku).	3

PL

2015/C 007/05	Sprawa C-103/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad – Bułgaria) – Snežana Somova przeciwko Gławen direktor na Stoliczno uprawnienie „Sociaľno osigurjwane” (Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 12, 45, 46 i 94 — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie emerytury od zaprzestania opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne — Uzupełnienie brakującego stażu ubezpieczeniowego przez opłacenie składek — Pokrywanie się okresów ubezpieczenia w kilku państwach członkowskich — Możliwość odstąpienia przez ubezpieczonego od zasady sumowania okresów składkowych i ubezpieczeniowych — Cofnięcie przyznanej emerytury i zwrot nadpłaconych kwot — Obowiązek zapłaty odsetek)	4
2015/C 007/06	Sprawa C-108/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État – Francja) – Mac GmbH przeciwko Ministère de l’agriculture, de l’agroalimentaire et de la forêt (Swobodny przepływ towarów — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Środki ochrony roślin — Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu — Przywóz równoległy — Wymóg posiadania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu wydane zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG w kraju wywozu).	5
2015/C 007/07	Sprawa C-137/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München – Niemcy) – Herbaria Kräuterparadies GmbH przeciwko Freistaat Bayern [Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Produkcja ekologiczna i znakowanie produktów ekologicznych — Rozporządzenie (WE) nr 889/2008 — Artykuł 27 ust. 1 lit. f) — Stosowanie określonych produktów i określonych substancji w przetwórstwie środków spożywczych — Zakaz stosowania minerałów, witamin, aminokwasów i mikroelementów, jeżeli ich zastosowanie nie jest wymagane prawem — Dodawanie glukomianu żelaza i witamin w napoju ekologicznym — Stosowanie minerałów, witamin, aminokwasów i mikroelementów — Ilości wymagane dla zezwolenia na sprzedaż jako suplementu żywnościowego z użyciem oświadczenia żywieniowego lub zdrowotnego albo jako środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego]	6
2015/C 007/08	Sprawa C-166/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Melun – Francja) – Sophie Mukarubega przeciwko Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis. (Odesłanie prejudycjalne — Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób — Dyrektywa 2008/115/WE — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Postępowanie w sprawie decyzji nakazującej powrót — Zasada poszanowania prawa do obrony — Prawo nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji mogącej naruszyć jego interesy — Odmowa wydania przez administrację takiemu obywatelowi dokumentu pobyтового z tytułu azylu połączona ze zobowiązaniem do opuszczenia terytorium — Prawo do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji nakazującej powrót).	7
2015/C 007/09	Sprawa C-311/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – O. Tümer przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Ochrona pracowników najemnych na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Obywatel państwa trzeciego, będący pracownikiem i nieposiadający ważnego zezwolenia na pobyt — Odmowa przyznania świadczenia z tytułu niewypłacalności pracodawcy).	7
2015/C 007/10	Sprawa C-335/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Scottish Land Court – Zjednoczone Królestwo) – Robin John Feakins przeciwko The Scottish Ministers [Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — System płatności jednolitych — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 — Artykuł 18 ust. 2 — Rezerwa krajowa — Wyjątkowe okoliczności — Zasada równego traktowania]	8
2015/C 007/11	Sprawa C-385/13 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej [Odwołanie — Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Regionalny Program Operacyjny (ROP) 2000 – 2006 dla regionu Kampanii — Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 — Artykuł 32 ust. 3 akapit pierwszy lit. f) — Postępowanie w sprawie naruszenia przeciwko Republice Włoskiej dotyczące gospodarowania odpadami w regionie Kampanii — Decyzja o wstrzymaniu płatności pośrednich związanych z działaniem ROP dotyczącym gospodarowania odpadami i ich unieszkodliwiania].	9
2015/C 007/12	Sprawa C-395/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ścieki komunalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3 i 4 — Obowiązek zbierania ścieków komunalnych — Obowiązek oczyszczania ścieków komunalnych).	9

2015/C 007/13	Sprawa C-546/13: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Dogane, Ufficio di Verona dell'Agenzia delle Dogane przeciwko ADL American Dataline Srl [Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje 8471 i 8518 — Głośniki odtwarzające dźwięk poprzez przetworzenie sygnału elektromagnetycznego w fale dźwiękowe podłączane wyłącznie do komputera i sprzedawane oddzielnie]	10
2015/C 007/14	Sprawa C-610/13 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Królestwo Niderlandów przeciwko Komisja Europejska (Odwołanie — EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Wydatki poniesione przez Niderlandy)	11
2015/C 007/15	Sprawa C-190/14: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/60/WE — Polityka wodna Unii Europejskiej — Plany gospodarowania wodami w dorzeczu — Publikacja — Brak zgłoszenia Komisji Europejskiej)	11
2015/C 007/16	Sprawa C-171/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 31 marca 2014 r. w sprawie T-159/14, Eleonora Giulia Calvi przeciwko Europejskiemu Trybunałowi Praw Człowieka, wniesione w dniu 7 kwietnia 2014 r. przez Eleonorę Giulie Calvi.	12
2015/C 007/17	Sprawa C-459/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 3 października 2014 r. – Fadil Cocaj przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal	12
2015/C 007/18	Sprawa C-470/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Sala Tercera Contencioso-Administrativo (Hiszpania) w dniu 14 października 2014 r. – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) i in. przeciwko Administración del Estado i in.	13
2015/C 007/19	Sprawa C-473/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (Grecja) w dniu 20 października 2014 r. – Dimos Kropias Attikis przeciwko Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis	14
2015/C 007/20	Sprawa C-475/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausioji Teisma (Litwa) w dniu 17 października 2014 r. – AAS Gjensidige Baltic, reprezentowana przez litewski oddział AAS Gjensidige Baltic przeciwko UAB DK PZU Lietuva	15
2015/C 007/21	Sprawa C-477/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 października 2014 r. – Pillbox 38 (UK) Limited, działająca pod nazwą „Totally Wicked”, przeciwko Secretary of State for Health	16
2015/C 007/22	Sprawa C-478/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari (Włochy) w dniu 27 października 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Roberto Siddu	17
2015/C 007/23	Sprawa C-480/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 29 października 2014 r. – Società Sogno di Tolosa Limited i in. przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato	17
2015/C 007/24	Sprawa C-485/14: Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej	18
2015/C 007/25	Sprawa C-504/14: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	19

Sąd

2015/C 007/26	Sprawa T-549/10: Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Natura Selection przeciwko OHIM – Afoi Anezoulaki (natur) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego natur — Zgłoszenie wcześniejszego graficznego znaku towarowego natura — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	21
2015/C 007/27	Sprawa T-481/11: Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji (Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Sektor owoców i warzyw — Owoce cytrusowe — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt potwierdzający — Nowe istotne okoliczności faktyczne — Dopuszczalność — Warunki wprowadzania do obrotu — Przepisy dotyczące znakowania — Informacje o zastosowanych środkach konserwujących lub innych substancjach chemicznych zastosowanych po zbiorze — Zalecenia dotyczące norm przyjętych przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych)	21
2015/C 007/28	Sprawa T-653/11: Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Jaber przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Częściowa niedopuszczalność — Interes prawny — Ciężar dowodu — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)	22
2015/C 007/29	Sprawa T-654/11: Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Kaddour przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Częściowa niedopuszczalność — Interes prawny — Ciężar dowodu — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)	24
2015/C 007/30	Sprawy połączone T-40/12 i T-183/12: Wyrok Sądu z dnia 19 listopada 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko Europol (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług dotyczących systemu zarządzania dokumentami i korporacyjnego portalu w sieci wewnętrznej — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Przejrzystość — Proporcjonalność — Odpowiedzialność pozaumowna)	27
2015/C 007/31	Sprawa T-43/12: Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Hamcho i Hamcho International przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko Syrii — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Częściowa niedopuszczalność — Interes prawny — Ciężar dowodu — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)	28
2015/C 007/32	Sprawa T-223/12: Wyrok Sądu z dnia 9 listopada 2014 r. – Ntouvas przeciwko ECDC (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie — Sprawozdanie końcowe z audytów ECDC przeprowadzonych przez Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji — Odmowa dostępu — Obowiązek uzasadnienia — Obowiązek przeprowadzenia konkretnego i indywidualnego badania — Nadrzędny interes publiczny)	30
2015/C 007/33	Sprawa T-510/12: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Conrad Electronic przeciwko OHIM – British Sky Broadcasting Group i Sky IP International (EuroSky) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EuroSky — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SKY — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	31
2015/C 007/34	Sprawa T-50/13: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Think Schuhwerk przeciwko OHIM – Müller (VOODOO) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy VODOO — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zła wiara — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	32

2015/C 007/35	Sprawa T-138/13: Wyrok Sądu z dnia 19 listopada 2014 r. – Evonik Oil Additives przeciwko OHIM – BRB International (VISCOTECH) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VISCOTECH — Wcześniejsze słowne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe VISCOPLEX — Dowód zakresu terytorialnego i ważności wcześniejszego międzynarodowego znaku towarowego — Zasada 19 ust. 2 i zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	32
2015/C 007/36	Sprawa T-308/13: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Repsol przeciwko OHIM – Adell Argiles (ELECTROLINERA) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ELECTROLINERA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ELECTROLINERA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	33
2015/C 007/37	Sprawa T-344/13: Wyrok Sądu z dnia 19 listopada 2014 r. – Out of the blue przeciwko OHIM – Dubois i in. (FUNNY BANDS) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FUNNY BANDS — Wcześniejsza krajowa nazwa handlowa FUNNY BANDS — Wcześniejsza krajowa nazwa domeny internetowej „www.funny-bands.com” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Używania w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 — Oddalenie sprzeciwu]	34
2015/C 007/38	Sprawa T-394/13: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Photo USA Electronic Graphic przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin — Ostateczne cło antydumpingowe — Definicja przedmiotowego towaru).	34
2015/C 007/39	Sprawa T-484/13: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Lumene przeciwko OHIM (THE YOUTH EXPERTS) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego THE YOUTH EXPERTS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą — Badanie co do istoty zależne od dopuszczalności odwołania — Artykuł 59 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009]	35
2015/C 007/40	Sprawa T-693/14: Skarga wniesiona w dniu 24 września 2014 r. – Hamr Sport przeciwko Komisji	36
2015/C 007/41	Sprawa T-712/14: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – CEHR przeciwko Komisji	36
2015/C 007/42	Sprawa T-720/14: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – Rotenberg przeciwko Radzie	37
2015/C 007/43	Sprawa T-724/14: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – ECFA i IEP przeciwko Komisji i EACEA	38
2015/C 007/44	Sprawa T-726/14: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2014 r. – Novar przeciwko OHIM	39
2015/C 007/45	Sprawa T-729/14: Skarga wniesiona w dniu 16 października 2014 r. – PAN Europe i Unaapi przeciwko Komisji	40
2015/C 007/46	Sprawa T-737/14: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – Vnesheconombank przeciwko Radzie	41
2015/C 007/47	Sprawa T-739/14: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – PSC Prominvestbank przeciwko Radzie	42
2015/C 007/48	Sprawa T-745/14: Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2014 r. – TeamBank przeciwko OHIM – Easy Asset management (easy Credit)	43
2015/C 007/49	Sprawa T-748/14: Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2014 r. – Montenegro przeciwko OHIM (Kształt butelki)	43

2015/C 007/50	Sprawa T-751/14: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2014 r. – Hikari Miso/OHIM – Nishimoto Trading (Hikari)	44
2015/C 007/51	Sprawa T-761/14: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2014 r. – Consolidated Artists przeciwko OHIM – Body Cosmetics International (MANGO)	45
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2015/C 007/52	Sprawa F-2/12: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 listopada 2014 r. – Christow przeciwko Komisji i EMA [Służba publiczna — Postępowanie w sprawie naboru i powołania dyrektora zarządzającego agencji regulacyjnej — Europejska Agencja ds. Leków (EMA) — Dwuetapowe postępowanie w sprawie naboru — Preselekcja w Komisji — Powołanie przez zarząd EMA — Obowiązek wybrania przez zarząd EMA dyrektora zarządzającego spośród kandydatów wyłonionych przez Komisję — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skład komisji preselekcyjnej — Łączenie funkcji członka komisji preselekcyjnej oraz członka zarządu EMA — Kandydaci będący członkami zarządu EMA umieszczeni na liście kandydatów wyłonionych przez Komisję — Powołanie kandydata będącego członkiem zarządu EMA — Obowiązek bezstronności — Naruszenie — Stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Szkoda dająca się oddzielić od niezgodności z prawem stanowiącej podstawę stwierdzenia nieważności — Dowód — Brak].	46
2015/C 007/53	Sprawa F-78/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 listopada 2014 r. – de Loecker przeciwko EEAS (Służba publiczna — Personel EEAS — Członek personelu tymczasowego — Szef przedstawicielstwa w państwie trzecim — Przedwczesne zakończenie sprawowania funkcji szefa przedstawicielstwa — Przeniesienie do siedziby EEAS — Prawo do obrony — Interes służby — Uzasadnienie)	47
2015/C 007/54	Sprawa F-83/14: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	47
2015/C 007/55	Sprawa F-88/14: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2014 r. – ZZ i in. przeciwko Komisji.	48
2015/C 007/56	Sprawa F-93/14: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM.	48
2015/C 007/57	Sprawa F-94/14: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2014 r. – ZZ przeciwko EBC	49
2015/C 007/58	Sprawa F-96/14: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2014 r. – ZZ i ZZ przeciwko Komisji	49
2015/C 007/59	Sprawa F-97/14: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – ZZ przeciwko EMA.	50
2015/C 007/60	Sprawa F-101/14: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM	50
2015/C 007/61	Sprawa F-102/14: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM	51
2015/C 007/62	Sprawa F-103/14: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM	52
2015/C 007/63	Sprawa F-104/14: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	52
2015/C 007/64	Sprawa F-105/14: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2014 r. – ZZ przeciwko ENISA	53
2015/C 007/65	Sprawa F-107/14: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	53
2015/C 007/66	Sprawa F-109/14: Skarga wniesiona w dniu 13 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji Europejskiej.	54
2015/C 007/67	Sprawa F-111/14: Skarga wniesiona w dniu 17 października 2014 r. – ZZ i in. przeciwko Komisji	54
2015/C 007/68	Sprawa F-113/14: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	55
2015/C 007/69	Sprawa F-115/14: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	55

2015/C 007/70	Sprawa F-117/14: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	56
2015/C 007/71	Sprawa F-119/14: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	56
2015/C 007/72	Sprawa F-120/14: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi .	57
2015/C 007/73	Sprawa F-121/14: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Radzie	57
2015/C 007/74	Sprawa F-122/14: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	58
2015/C 007/75	Sprawa F-123/14: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komitetowi Regionów	59
2015/C 007/76	Sprawa F-124/14: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	59
2015/C 007/77	Sprawa F-125/14: Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi .	60
2015/C 007/78	Sprawa F-127/14: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	60
2015/C 007/79	Sprawa F-129/14: Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2014 r. – ZZ przeciwko ESDZ	61
2015/C 007/80	Sprawa F-131/14: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	61
2015/C 007/81	Sprawa F-126/13: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 17 listopada 2014 r. – Durand przeciwko Komisji	62

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 007/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 462 z 22.12.2014

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 448 z 15.12.2014

Dz.U. C 439 z 8.12.2014

Dz.U. C 431 z 1.12.2014

Dz.U. C 421 z 24.11.2014

Dz.U. C 409 z 17.11.2014

Dz.U. C 395 z 10.11.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Österreichischer Gewerkschaftsbund przeciwko Verband Österreichischer Banken und Bankiers

(Sprawa C-476/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy — Zasada niedyskryminacji — Układ zbiorowy pracy przewidujący dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Dodatek wypłacany pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy według zasady pro rata temporis)

(2015/C 007/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Strona pozwana: Verband Österreichischer Banken und Bankiers

Sentencja

Wykładni klauzuli 4 pkt 2 Porozumienia ramowego w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin, zawartego w dniu 6 czerwca 1997 r., znajdującego się w załączniku do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), zmienionej dyrektywą Rady 98/23/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r., należy dokonywać w ten sposób, że zasada pro rata temporis ma zastosowanie do obliczania wysokości dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu wypłacanego przez pracodawcę na rzecz pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie układu zbiorowego pracy takiego jak ten, który ma zastosowanie do pracowników banków i bankierów austriackich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 2.2.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Agentur für Arbeit Krefeld – Familienkasse przeciwko Susanne Fassbender-Firman

(Sprawa C-4/13) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Świadczenia rodzinne — Unormowania mające zastosowanie w razie kumulacji praw do świadczeń rodzinnych)

(2015/C 007/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agentur für Arbeit Krefeld – Familienkasse

Strona pozwana: Susanne Fassbender-Firman

Sentencja

Wykładni art. 76 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 187/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten pozwala na to, aby w ustawodawstwie państwa członkowskiego zatrudnienia obowiązywało uregulowanie nakazujące właściwej instytucji zawieszenie prawa do świadczeń rodzinnych w razie niezłożenia wniosku o takie świadczenie w państwie członkowskim zamieszkania. W tych okolicznościach, jeżeli w państwie członkowskim zatrudnienia obowiązuje uregulowanie przewidujące zawieszenie prawa do świadczeń rodzinnych, właściwa instytucja winna to prawo zawiesić, zgodnie z tym art. 76 ust. 2, o ile spełnione są przesłanki zastosowania tego przepisu określone w jego ustawodawstwie, nie posiadając w tym zakresie uprawnień dyskrejonalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 6.4.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – Cartiera dell’Adda SpA przeciwko CEM Ambiente SpA

(Sprawa C-42/13) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Zasady równego traktowania i przejrzystości — Dyrektywa 2004/18/WE — Podstawy wykluczenia z udziału — Artykuł 45 — Sytuacja podmiotowa kandydata lub oferenta — Obowiązkowe oświadczenie dotyczące osoby wskazanej jako „dyrektor techniczny” — Brak dołączenia oświadczenia do oferty — Wykluczenie z przetargu bez możliwości uzupełnienia tego braku)

(2015/C 007/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cartiera dell'Adda SpA

Strona pozwana: CEM Ambiente SpA

Sentencja

Artykuł 45 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1177/2009 z dnia 30 listopada 2009 r., w związku z art. 2 tej dyrektywy oraz zasadę równego traktowania i obowiązkiem przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie wykluczeniu podmiotu gospodarczego z postępowania w sprawie udzielenia zamówienia na tej podstawie, iż podmiot ten nie dochował określonego w dokumentacji przetargowej obowiązku załączenia do oferty, pod rygorem wykluczenia, oświadczenia, że osoba wskazana w tej ofercie jako dyrektor techniczny tego podmiotu gospodarczego nie jest przedmiotem postępowania karnego lub skazania, nawet jeżeli po upływie terminu do składania ofert oświadczenie takie zostanie przekazane instytucji zamawiającej lub zostanie wykazane, że status dyrektora technicznego został przypisany tej osobie omyłkowo.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 6.4.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad – Bułgaria) – Snežana Somowa przeciwko Gławen direktor na Stoliczno uprawlenie „Sociałno osigurjawane”

(Sprawa C-103/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 12, 45, 46 i 94 — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie emerytury od zaprzestania opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne — Uzupełnienie brakującego stażu ubezpieczeniowego przez opłacenie składek — Pokrywanie się okresów ubezpieczenia w kilku państwach członkowskich — Możliwość odstąpienia przez ubezpieczonego od zasady sumowania okresów składkowych i ubezpieczeniowych — Cofnięcie przyznanej emerytury i zwrot nadpłaconych kwot — Obowiązek zapłaty odsetek)

(2015/C 007/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Snežana Somowa

Strona pozwana: Gławen direktor na Stoliczno uprawlenie „Sociałno osigurjawane”

Sentencja

- 1) Artykuł 49 TFUE stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak art. 94 ust. 1 kodeksu za sociałno osigurjawane (kodeksu ubezpieczeń społecznych), który uzależnia przyznanie prawa do emerytury od wymogu zaprzestania opłacania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim.

- 2) Artykuł 45, art. 46 ust. 2 i art. 94 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1992/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie przyznają ubezpieczonemu prawa do decydowania o nieuwzględnianiu, w celu ustalenia praw przysługujących mu w danym państwie członkowskim, okresów ubezpieczenia przebytych w innym państwie członkowskim przed datą wejścia w życie tego rozporządzenia w tym pierwszym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 4.5.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Mac GmbH przeciwko Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Sprawa C-108/13) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ towarów — Ograniczenia ilościowe — Środki o skutku równoważnym — Środki ochrony roślin — Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu — Przywóz równoległy — Wymóg posiadania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu wydane zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG w kraju wywozu)

(2015/C 007/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mac GmbH

Strona pozwana: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Sentencja

Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu wykluczającemu wydanie zezwolenia na przywóz równoległy dla środka ochrony roślin, który nie jest objęty w państwie członkowskim wywozu zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wydanym na podstawie dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, chociaż produkt ten jest objęty zezwoleniem na przywóz równoległy i może zostać uznany za identyczny z produktem objętym zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wydanym zgodnie z tą dyrektywą w państwie członkowskim przywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München – Niemcy) – Herbaria Kräuterparadies GmbH przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-137/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Produkcja ekologiczna i znakowanie produktów ekologicznych — Rozporządzenie (WE) nr 889/2008 — Artykuł 27 ust. 1 lit. f) — Stosowanie określonych produktów i określonych substancji w przetwórstwie środków spożywczych — Zakaz stosowania minerałów, witamin, aminokwasów i mikroelementów, jeżeli ich zastosowanie nie jest wymagane prawem — Dodawanie glukomianu żelaza i witamin w napoju ekologicznym — Stosowanie minerałów, witamin, aminokwasów i mikroelementów — Ilości wymagane dla zezwolenia na sprzedaż jako suplementu żywnościowego z użyciem oświadczenia żywieniowego lub zdrowotnego albo jako środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego]

(2015/C 007/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli należy interpretować w ten sposób, że stosowanie substancji, o której mowa w tym przepisie, jest wymagane przez prawo tylko pod warunkiem, że przepis prawa Unii lub zgodny z nim przepis prawa krajowego w sposób bezpośredni nałożył obowiązek dodania tej substancji do środka spożywczego, aby mógł on być sprzedawany. Stosowanie takiej substancji nie jest wymagane przez prawo w rozumieniu rzeczzonego przepisu, jeżeli środek spożywczy jest sprzedawany jako suplement żywieniowy z oświadczeniem żywieniowym lub zdrowotnym albo jako środek spożywczy specjalnego przeznaczenia żywieniowego, aczkolwiek oznacza to, że w celu przestrzegania przepisów dotyczących dodawania substancji do środka spożywczego, znajdujących się, odpowiednio:

- w dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych, zmienionej przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r.,
- w rozporządzeniach (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności i Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiającego wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci, a także
- w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 953/2009 z dnia 13 października 2009 r. w sprawie substancji, które mogą być dodawane w szczególnych celach odżywczych do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego

ów środek spożywczy powinien zawierać określoną ilość danej substancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Melun – Francja) – Sophie Mukarubega przeciwko Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis.

(Sprawa C-166/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wizy, azyl, imigracja i inne polityki związane ze swobodnym przepływem osób — Dyrektywa 2008/115/WE — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Postępowanie w sprawie decyzji nakazującej powrót — Zasada poszanowania prawa do obrony — Prawo nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji mogącej naruszyć jego interesy — Odmowa wydania przez administrację takiemu obywatelowi dokumentu pobytowego z tytułu azylu połączona ze zobowiązaniem do opuszczenia terytorium — Prawo do bycia wysłuchanym przed wydaniem decyzji nakazującej powrót)

(2015/C 007/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Melun

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sophie Mukarubega

Strona pozwana: Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

Sentencja

W okolicznościach takich, jakie mają miejsce w postępowaniu głównym, prawo do bycia wysłuchanym, w kształcie mającym zastosowanie w ramach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, a w szczególności jej art. 6, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie temu, by organ krajowy nie wysłuchał obywatela państwa trzeciego konkretnie na okoliczność decyzji nakazującej powrót, jeżeli – stwierdziwszy po przeprowadzeniu postępowania, w trakcie którego prawo tego obywatela do bycia wysłuchanym było w pełni przestrzegane, iż przebywa on na terytorium krajowym nielegalnie – zamierza podjąć wobec niego taką decyzję, niezależnie od tego, czy decyzja ta następuje po decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 8.6.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – O. Tümer przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Sprawa C-311/13) ⁽¹⁾

(Ochrona pracowników najemnych na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Obywatel państwa trzeciego, będący pracownikiem i nieposiadający ważnego zezwolenia na pobyt — Odmowa przyznania świadczenia z tytułu niewypłacalności pracodawcy)

(2015/C 007/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: O. Tümer

Strona pozwana: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Sentencja

Wykładni przepisów dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy, zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie takiemu przepisowi krajowemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który dotyczy ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy i zgodnie z którym obywatel państwa trzeciego niezamieszkujący legalnie w danym państwie członkowskim nie jest uznawany za pracownika najemnego, mogącego ubiegać się o świadczenie z tytułu niewypłacalności pracodawcy ze względu na między innymi wierzytelności z tytułu niewypłaconego wynagrodzenia w wypadku niewypłacalności pracodawcy, podczas gdy na podstawie przepisów prawa cywilnego tego państwa członkowskiego ten obywatel państwa trzeciego ma status „pracownika najemnego” uprawnionego do wynagrodzenia, którego wypłaty może domagać się od swego pracodawcy przed sądami krajowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 250 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Scottish Land Court – Zjednoczone Królestwo) – Robin John Feakins przeciwko The Scottish Ministers

(Sprawa C-335/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — System płatności jednolitych — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 — Artykuł 18 ust. 2 — Rezerwa krajowa — Wyjątkowe okoliczności — Zasada równego traktowania]

(2015/C 007/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Scottish Land Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Robin John Feakins

Strona pozwana: The Scottish Ministers

Sentencja

1) Artykuł 18 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1974/2004 z dnia 29 października 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że stosuje się on z jednej strony, w przypadku gdy rolnik spełnia warunki zastosowania dwóch lub większej liczby spośród przepisów art. 19–23a wspomnianego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, a z drugiej strony, w przypadku gdy rolnik spełniający warunki zastosowania co najmniej jednego z art. 19–23a tego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, spełnia także warunki zastosowania co najmniej jednego spośród przepisów art. 37 ust. 2, art. 40, art. 42 ust. 3 i art. 42 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

- 2) Stwierdza się nieważność art. 18 ust. 2 rozporządzenia nr 795/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, w zakresie, w jakim uniemożliwia on rolnikowi, który ucierpiał w wyniku wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 40 rozporządzenia nr 1782/2003, skorzystanie zarówno z dostosowania jego kwoty referencyjnej na podstawie tego przepisu, jak i z dodatkowej kwoty referencyjnej z rezerwy krajowej na podstawie jednego z art. 19–23a rozporządzenia nr 795/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004, podczas gdy rolnik, który nie stanął w obliczu takich okoliczności i któremu przyznano kwotę referencyjną obliczoną na podstawie art. 37 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 może skumulować tę kwotę i kwotę referencyjną wynikającą z rezerwy krajowej na podstawie jednego z art. 19–23a rozporządzenia nr 795/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 1974/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-385/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Regionalny Program Operacyjny (ROP) 2000 – 2006 dla regionu Kampanii — Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 — Artykuł 32 ust. 3 akapit pierwszy lit. f) — Postępowanie w sprawie naruszenia przeciwko Republice Włoskiej dotyczące gospodarowania odpadami w regionie Kampanii — Decyzja o wstrzymaniu płatności pośrednich związanych z działaniem ROP dotyczącym gospodarowania odpadami i ich unieszkodliwiania]

(2015/C 007/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciel): G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-395/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Ścieki komunalne — Dyrektywa 91/271/EWG — Artykuły 3 i 4 — Obowiązek zbierania ścieków komunalnych — Obowiązek oczyszczania ścieków komunalnych)

(2015/C 007/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i J.C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez E. Gilleta oraz A. Lepièce, avocats)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych następujących aglomeracji: Aywaille, Baelen, Blegny, Chastre, Grez-Doiceau, Jodoigne, Lasne, Obourg, Orege, Orp, Raeren, Sart-Dames-Avelines, Soiron, Sombreffe i Yvoir Anhée, jak również oczyszczania ścieków komunalnych następujących aglomeracji: Bassenge, Chaumont-Gistoux, Chièvres, Crisnée, Dalhem, Dinant, Écaussinnes, Estinnes, Feluy-Arquennes, Fexhe-Slins, Fosses-la-Ville, Godarville, Hannut, Havré, Jurbise, Le Rœulx, Leuze, Lillois-Witterzée, Profondeville, Rotheux-Neuville, Saint-Georges-sur-Meuse, Saint-Hubert, Sirault, Sprimont, Villers-la-Ville, Villers-le-Bouillet, Virginal-Hennuyères, Walcourt, Welkenraedt, Wépion, Wiers, Gaurain Ramecroix i Hélécine, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy przepisów art. 3 i 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Dogane, Ufficio di Verona dell’Agenzia delle Dogane przeciwko ADL American Dataline Srl

(Sprawa C-546/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje 8471 i 8518 — Głośniki odtwarzające dźwięk poprzez przetworzenie sygnału elektromagnetycznego w fale dźwiękowe podłączane wyłącznie do komputera i sprzedawane oddzielnie]

(2015/C 007/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Dogane, Ufficio di Verona dell’Agenzia delle Dogane

Strona pozwana: ADL American Dataline Srl

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej zmienionym, kolejno, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2388/2000 z dnia 13 października 2000 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że towary tego rodzaju, jak towary sporne w postępowaniu głównym, które są podłączone do komputera wyposażonego w system operacyjny „MAC OS 9” lub system nowszy, należy sklasyfikować jako głośniki do podpozycji 8518 22 90 owej nomenklatury.

⁽¹⁾ Dz.U. C 21.12.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Królestwo Niderlandów przeciwko Komisja Europejska

(Sprawa C-610/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — EFOGR, EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską — Wydatki poniesione przez Niderlandy)

(2015/C 007/14)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i M. de Ree, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i H. Kranenborg, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii

(Sprawa C-190/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/60/WE — Polityka wodna Unii Europejskiej — Plany gospodarowania wodami w dorzeczu — Publikacja — Brak zgłoszenia Komisji Europejskiej)

(2015/C 007/15)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i U. Nielsen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning i M. Wolff, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Ze względu na brak opublikowania planów gospodarowania wodami w dorzeczu najpóźniej w dniu 22 grudnia 2009 r. i brak przekazania kopii tych planów Komisji Europejskiej najpóźniej w dniu 22 marca 2010 r. Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom spoczywającym na nim na mocy art. 13 ust. 1, 2 i 6, jak też art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.
- 2) Królestwo Danii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 31 marca 2014 r. w sprawie T-159/14, Eleonora Giulia Calvi przeciwko Europejskiemu Trybunałowi Praw Człowieka, wniesione w dniu 7 kwietnia 2014 r. przez Eleonorę Giulie Calvi

(Sprawa C-171/14 P)

(2015/C 007/16)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eleonora Giulia Calvi (przedstawiciele: M. Schirò i G. Crespi, avvocati)

Druga strona postępowania: Europejski Trybunał Praw Człowieka

Postanowieniem z dnia 9 października 2014 r., Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 3 października 2014 r. – Fadil Cocaj przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-459/14)

(2015/C 007/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fadil Cocaj

Strona pozwana: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaka jest dokładna treść oraz formalne i materialne wymogi rejestracji, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾?
- 2) W jaki sposób, w jakiej formie i przed jakim organem należy dokonać rejestracji, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r.? Jeżeli rejestracji należy dokonać za pośrednictwem organu, jakie kryteria formalne i materialne powinien spełniać ów organ w danym państwie członkowskim?
- 3) Czy wymieniony powyżej przepis dyrektywy można – uwzględniając brzmienie art. 37 – interpretować w ten sposób, że przepisy odnoszące się do partnera dotyczą wyłącznie partnerów odmiennej płci czy dotyczą one również partnerów tej samej płci?
- 4) Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego przyznaje, do celów stosowania dyrektywy, zarejestrowanym partnerom status członka rodziny, to czy dyrektywę tę można interpretować w ten sposób, że powyższe odnosi się wyłącznie do partnerów odmiennej płci?
- 5) Czy dyrektywę można interpretować w ten sposób, że do celów jej stosowania należy uznać istnienie zarejestrowanego związku partnerskiego, jeżeli dana strona figuruje w rejestrze oświadczeń związków partnerskich w danym państwie członkowskim?

- 6) Czy wspomniany przepis dyrektywy można interpretować w ten sposób, że jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego nie traktuje we wszystkich aspektach zarejestrowanego związku partnerskiego jak małżeństwa, to taki związek nie przyznaje w żadnym razie statusu członka rodziny, nawet z uwzględnieniem brzmienia art. 37?
- 7) Czy wspomniany przepis dyrektywy można interpretować w ten sposób, że równoważność z małżeństwem musi rozciągać się na wszystkie sytuacje i konsekwencje prawne? Jeżeli pełna równoważność nie jest wymagana, jakie aspekty obu statusów muszą pokrywać się w każdych okolicznościach?
- 8) Czy do celów stosowania wspomnianego przepisu dyrektywy jest lub może być istotne, czy ustawodawstwo państwa członkowskiego dokonuje rozróżnienia między pojęciem wpisu („bejegyzés”) i pojęciem rejestracji („regisztráció”), lub też stosuje te pojęcia zamiennie?
- 9) Czy art. 37 dyrektywy można interpretować w ten sposób, że oznacza, iż ustawodawstwo krajowe, które nie przewiduje, że związki partnerskie są równoważne małżeństwom, należy uznać za mniej restrykcyjne przepisy krajowe w rozumieniu tego artykułu?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Sala Tercera Contencioso-Administrativo (Hiszpania) w dniu 14 października 2014 r. – Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) i in. przeciwko Administración del Estado i in.

(Sprawa C-470/14)

(2015/C 007/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala Tercera Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA) y Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

Strona pozwana: Administración del Estado, Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC), Entidad de Gestión, Artistas, Intérpretes o Ejecutantes y Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO) y Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system godziwej rekompensaty z tytułu kopii na użytek prywatny, który – przyjmując jako podstawę jej określenia rzeczywiście wyrządzoną szkodę – jest finansowany z budżetu państwa, przez co niemożliwe jest zapewnienie, że koszty tej rekompensaty pokrywają użytkownicy kopii prywatnych, jest zgodny z art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 (¹)?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy zgodne z art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 jest, aby całkowitą kwotę przeznaczoną z budżetu państwa na godziwą rekompensatę z tytułu kopii na użytek prywatny – aczkolwiek liczona jest ona na podstawie rzeczywiście wyrządzonej szkody – należało ustalać w ramach przyjętych na dany rok limitów budżetowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s.10).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias
(Grecja) w dniu 20 października 2014 r. – Dimos Kropias Attikis przeciwko Ypourgos Perivallontos,
Energeias kai Klimatikis Allagis**

(Sprawa C-473/14)

(2015/C 007/19)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dimos Kropias Attikis

Strona pozwana: Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy plan regulacyjny metropolitalnego związku miejskiego określający cele ogólne, wytyczne i ogólne programy planowania przestrzennego i urbanistycznego obszaru bardziej rozległego od związku, przewidując w szczególności pośród swych szczególnych celów, ochronę znajdujących się tam maszynów górskich oraz zablokowanie ekspansji urbanistycznej, stanowi plan, umożliwiający właściwemu organowi administracji niepoddawanie procedurze strategicznej oceny wpływu na środowisko przewidzianej w art. 3 dyrektywy 2001/42/WE ⁽¹⁾ (Dz.U. L 197), zgodnie z interpretacją tego przepisu w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie C-567/10 Inter Environnement Bruxelles i in., pkt 42, planu, który został następnie przyjęty w rozporządzeniu wydanym na podstawie umocowania ustawowego, uzupełnił wspomniany plan regulacyjny i ustanowił strefy ochronne dla jednego ze wspomnianych maszynów górskich a także dozwolone tam sposoby użytkowania i działalności, po to aby sprecyzować i zrealizować cele ochrony maszynów górskich oraz zablokowania ekspansji urbanistycznej?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy w sytuacji gdy przy przyjmowaniu planu precyzującego w ramach szeregu hierarchicznych aktów planowania przestrzennego nie została przeprowadzona strategiczna ocena wpływu na środowisko przewidziana w dyrektywie 2001/42/WE, o której mowa w pytaniu pierwszym, konieczne jest przeprowadzenie takiej oceny przy okazji przyjmowania, w okresie obowiązywania dyrektywy, aktu precyzującego rzeczony plan?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy rozporządzenie – zawierające przepisy dotyczące środków ochrony, działalności i sposobów użytkowania dozwolonych w strefie mieszczącej się w krajowej części sieci NATURA takiej jak TZW (teren mający znaczenie dla Wspólnoty), SOO (specjalny obszar ochrony) i OSO (obszar specjalnej ochrony), nawet jeśli poprzez takie przepisy wprowadzony zostaje system bezwzględnej ochrony przyrody pozwalający jedynie na instalację struktur przeciwpożarowych, gospodarki leśnej oraz wytyczenie szlaków wycieczkowych, lecz z prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia tych przepisów nie wynika, że uwzględnione zostały cele ochrony tych stref, czyli szczególne cechy środowiska na podstawie których zostały one włączone do sieci NATURA, w wypadku gdy na podstawie tychże przepisów, w omawianej strefie nadal ma miejsce niedozwolone już użytkowanie tylko ze względu na to, że było ono zgodne z wcześniejszym systemem ochrony – można uważać za plan zagospodarowania w rozumieniu art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG ⁽²⁾ (Dz.U. L 206), przed którego przyjęciem nie istniał obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny wpływu na środowisko zgodnie z brzmieniem tegoż przepisu w związku z art. 3 ust. 2 lit. b) wspomnianej dyrektywy 2001/42/WE?

- 4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy w sytuacji gdy przyjęty został akt planowania przestrzennego dotyczący bardziej rozległego jednolitego obszaru geograficznego wymagającego zasadniczo zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/42/WE w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG, przeprowadzenia strategicznej oceny wpływu na środowisko, która nie miała miejsca i gdy stwierdzono ponadto, że uprzednia ocena wpływu na środowisko była wymagana jedynie dla niektórych stref tego obszaru – z powodu późniejszych uregulowań dotyczących dozwolonych sposobów użytkowania i działalności i które nie stanowią zwykłych planów zagospodarowania – lecz nie dla większości z nich, jako że przyjęte uregulowanie w części w której dotyczy tych ostatnich stref stanowi plan zagospodarowania, dla którego zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/42/WE w związku z art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG nie jest wymagana ocena, uzasadnione jest zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE, stwierdzenie częściowej nieważności wszystkich omawianych przepisów i w konsekwencji uchylenie uregulowania, jedynie w odniesieniu do tych części, które dotyczą stref, dla których wymagana jest uprzednia ocena wpływu na środowisko – zgodnie z nowymi przepisami w dziedzinie – czego dalszą konsekwencją jest, w następstwie ich częściowego uchylenia, że strategiczna ocena wpływu na środowisko musi mieć zastosowanie jedynie do takich stref a nie do całego obszaru?

(¹) - Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko

(²) - Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 17 października 2014 r. – AAS Gjensidige Baltic, reprezentowana przez litewski oddział AAS Gjensidige Baltic przeciwko UAB DK PZU Lietuva

(Sprawa C-475/14)

(2015/C 007/20)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AAS Gjensidige Baltic, reprezentowana przez litewski oddział AAS Gjensidige Baltic

Strona pozwana: UAB DK PZU Lietuva

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 lit. b) dyrektywy 2009/103/WE (¹) zawiera normę kolizyjną, którą *ratione personae* należy stosować nie tylko w odniesieniu do poszkodowanych w wypadkach drogowych, lecz także do ubezpieczycieli pojazdu, który wyrządził szkodę w wypadku drogowym, aby ustalić prawo właściwe dla powstałych między nimi stosunków, oraz czy ten przepis stanowi uregulowanie szczegółowe w stosunku do uregulowań dotyczących prawa właściwego zawartych w rozporządzeniach Rzym I (²) i Rzym II (³)[?]
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze istotne jest ustalenie, czy w niniejszej sprawie stosunki prawne między ubezpieczycielami są objęte pojęciem „zobowiązań umownych” w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rzym I. Jeżeli stosunki prawne między ubezpieczycielami są objęte pojęciem „zobowiązań umownych”, istotna jest kwestia, czy te stosunki należą do kategorii umów ubezpieczenia (stosunków prawnych) oraz czy prawo właściwe dla nich należy ustalać zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rzym I.

- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie istotne jest ustalenie, czy – w wypadku roszczenia regresowego – stosunki prawne między ubezpieczycielami pojazdów użytkowanych podczas sprężgnięcia są objęte pojęciem „zobowiązania pozaumownego” w rozumieniu rozporządzenia Rzym II oraz czy przy ustalaniu prawa właściwego zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rzym II te stosunki należy uważać za wtórne stosunki prawne powstające w wyniku wypadku drogowego (czynu niedozwolonego). Czy w wypadku takim jak w niniejszej sprawie ubezpieczycieli pojazdów użytkowanych podczas sprężgnięcia należy uważać za dłużników, którzy są zobowiązani do zaspokojenia tej samej wierzytelności w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Rzym II, oraz czy prawo właściwe dla stosunków między nimi należy ustalać zgodnie z tym uregulowaniem[?]

-
- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. 2009 L 263, s. 11).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. 2008 L 177, s. 6).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) (Dz.U. 2007 L 199, s. 40).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (England and Wales) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 27 października 2014 r. – Pillbox 38 (UK) Limited, działająca pod nazwą „Totally Wicked”, przeciwko Secretary of State for Health

(Sprawa C-477/14)

(2015/C 007/21)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pillbox 38 (UK) Limited, działająca pod nazwą „Totally Wicked”

Druga strona postępowania: Secretary of State for Health

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. (¹) w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE (²) jest nieważny w całości lub w odpowiedniej części z jednego lub kilku z następujących powodów:

- Nakłada on w całości lub w odpowiedniej części na producentów lub sprzedawców detalicznych papierosów elektronicznych szereg obowiązków, które naruszają zasadę proporcjonalności w związku z zasadą pewności prawa?
- Z równoważnych lub podobnych powodów – nie jest zgodny z zasadą równości lub niezgodnie z prawem zakłóca konkurencję?
- Jest niezgodny z zasadą pomocniczości?
- Narusza prawa producentów lub sprzedawców detalicznych papierosów elektronicznych wynikające z art. 16 lub 17 karty praw podstawowych?

(¹) Dz.U. L 127, s. 1.

(²) Dz.U. L 194, s. 26.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari (Włochy) w dniu 27 października 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Roberto Siddu

(Sprawa C-478/14)

(2015/C 007/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Roberto Siddu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 29 października 2014 r. – Società Sogno di Tolosa Limited i in. przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Sprawa C-480/14)

(2015/C 007/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Società Sogno di Tolosa Limited, Ds di Dimarco Enzo & C. Sas, Centro Servizi di Barilla Marco, Assok di Rambaldi Stefano e Casbarra Luca Snc, Dg Comunicazioni di Di Giorno Giancarlo, Tamara Maraboli, Andrea Cappiello, Depa di Delberba C. Sas, Luca Campioni, Danio Milazzo, Andrea Menna, Emilio Schiavone, Sandro Casalbani, Lorena Bertora, Andromeda di Novellis Alessandro i Stellini Roberto Snc

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Przy udziale: Carmelo Sisino i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 55 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?

- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należycie uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-485/14)

(2015/C 007/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zwalniając z podatku od nieodpłatnego przeniesienia własności darowizny i spadki przekazywane na rzecz organów publicznych lub użyteczności publicznej wyłącznie jeżeli organy te mają siedzibę we Francji albo w państwie członkowskim lub państwie będącym stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które zawarło z Francją umowę dwustronną, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji francuskie uregulowania, zgodnie z ich interpretacją stosowaną przez organy skarbowe, zwalniają z podatku od nieodpłatnego przeniesienia własności darowizny i spadki przekazywane na rzecz organów publicznych lub użyteczności publicznej wyłącznie jeżeli organy te mają siedzibę we Francji albo w państwie członkowskim lub państwie będącym stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które zawarło z Francją umowę dwustronną. Komisja uważa, że stanowi to ograniczenie przepływu kapitału niezgodne z postanowieniami art. 56 WE i art. 40 porozumienia EOG.

W uzasadnieniu przyjęcia takiego rozwiązania Republika Francuska twierdzi tytułem głównym, że we francuskich przepisach istnieje rozróżnienie podatników, którzy nie znajdują się w obiektywnie porównywalnej sytuacji, a pomocniczo podnosi wzgląd interesu ogólnego, dotyczący konieczności zapewnienia poboru podatku.

Komisja kwestionuje to uzasadnienie. Jej zdaniem sporne przepisy wprowadzają rozróżnienie według czysto geograficznych kryteriów. Ponadto Komisja ocenia, że podniesienie względu interesu ogólnego nie spełnia wymogów ustalonych w orzecznictwie, a w szczególności w wyroku w sprawie Persche⁽¹⁾. Wreszcie Komisja uważa, że ograniczenie przepływu kapitału jest w każdym razie nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Wyrok Persche, C-318/07, ECLI:EU:C:2009:33

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-504/14)**

(2015/C 007/25)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i C. Hermes)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym
 - z art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽¹⁾, przez to, że a) nie podjęła odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków oraz niepokojenia gatunków, dla których obszar został wyznaczony, oraz b) dopuściła ingerencje (bez przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu art. 6 ust. 3), które mogą w istotny sposób oddziaływać na taki obszar, zarówno oddzielnie, jak i w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami, pomniejszając i niszcząc obszar gniazdowania występującego tam priorytetowego gatunku *caretta caretta*, niepokojąc ten gatunek i w końcu pomniejszając i niszcząc siedliska wydumowe 2110, 2220 i priorytetowe siedlisko 2250, oraz
 - z art. 12 ust. 1 lit. b) i d) tej dyrektywy, przez to, że nie podjęła wymaganych środków w celu ustanowienia i stosowania systemu ścisłej ochrony żółwia morskiego *caretta caretta* (gatunek priorytetowy) w zatoce Kyparissia, aby uniemożliwić jakiegokolwiek niepokojenie tego gatunku podczas okresu rozrodu i każdą działalność, która mogłaby powodować pogorszenie stanu lub zniszczenie jego terenów rozrodu;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Niniejsze uchybienie zobowiązaniom dotyczy a) oddziaływania różnych przedsięwzięć i działalności na obszar Natura 2000 GR 2550005 „Thines Kyparissias” (od dnia 1 kwietnia 1997 r. zaproponowany jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty, zwany dalej „TZW”, a od dnia 1 września 2006 r. skalsyfikowany jako TZW), w szczególności na gatunek priorytetowy *caretta caretta* i siedliska wydumowe włącznie z siedliskiem priorytetowym 2250* Śródziemnomorskie wydmy nabrzeżne z jałowcem *Juniperus spp.*, i b) niepodjęcia wymaganych środków w celu ustanowienia i stosowania skutecznego systemu ścisłej ochrony żółwia morskiego na danym obszarze, aby uniemożliwić jakiegokolwiek niepokojenie tego gatunku podczas okresu rozrodu i każdą działalność, która mogłaby powodować pogorszenie stanu lub zniszczenie jego terenów rozrodu.
2. W roku 1998 po zatwierdzeniu przez właściwe ministerstwo rozpoczęto program LIFE-Nature LIFE98NAT/GR/5262 („Application of Management Plan for *Caretta caretta* in Southern Kyparissia”). Zakończył się on w 2002 r. opracowaniem specjalnej ekspertyzy środowiskowej (według prawa greckiego), w której stwierdzono już cechy gatunku i wymóg jego skutecznej ochrony.
3. W następstwie raportów organizacji pozarządowych i wizyty delegacji Komisji w lipcu 2011 r. Komisja wszczęła postępowanie z powodu naruszenia przepisów dyrektywy 92/43/EWG przytoczonych w żądaniach niniejszej skargi.

4. Komisja podnosi, że Republika Grecka naruszyła art. 12 dyrektywy, nie ustanawiając ścisłego systemu ochrony gatunków wymienionych w załączniku IV do dyrektywy zakazującego:
 - jakiegokolwiek umyślnego niepokojenia, w szczególności podczas okresów rozrodu, i
 - jakiegokolwiek pogorszenia stanu lub zniszczenia terenów rozrodu lub odpoczynku.
5. W szczególności brakuje kompletnych i spójnych greckich wymogów ustawowych oraz przeprowadzenia konkretnych, specyficznych i skutecznych działań ochronnych, a tolerowane są działania, które nie tylko mogą pogorszyć stan lub zniszczyć tereny rozrodu, lecz mogą też niepokoić żółwie, w szczególności w sezonie wylęgowym, podczas klucia i przejścia nowo wyklutych żółwi do morza.
6. Ponadto naruszono art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy, ponieważ
 - a) nie uniknięto pogorszenia stanu siedlisk i istotnego niepokojenia na wyznaczonych obszarach. Tolerując szereg niekontrolowanych lub nieuregulowanych działań naruszających art. 6 ust. 2, Grecja faktycznie nie podjęła w konkretnym przypadku odpowiednich środków w celu uniknięcia takiego pogorszenia stanu siedlisk i niepokojenia gatunków;
 - b) wspomniane działania zostały przeprowadzone bez uprzedniego dokonania wymaganej odpowiedniej oceny oddziaływania każdego indywidualnego przedsięwzięcia albo ich skumulowanych skutków, chociaż zgodnie z art. 6 ust. 3 wszystkie plany lub przedsięwzięcia, które nie są bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania terenu, ale które mogą na nie w istotny sposób oddziaływać, podlegają ocenie ich skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Natura Selection przeciwko OHIM – Afoi Anezoulaki (natur)

(Sprawa T-549/10) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego natur — Zgłoszenie wcześniejszego graficznego znaku towarowego natura — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 007/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Natura Selection, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Sugrañes Coca)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Afoi Anezoulaki AE (Kilkis, Grecja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 września 2010 r. (sprawa R 217/2010-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Natura Selection, SL a Afoi Anezoulaki AE.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 6 września 2010 r. (sprawa R 217/2010-2).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 12.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-481/11) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Sektor owoców i warzyw — Owoce cytrusowe — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt potwierdzający — Nowe istotne okoliczności faktyczne — Dopuszczalność — Warunki wprowadzania do obrotu — Przepisy dotyczące znakowania — Informacje o zastosowanych środkach konserwujących lub innych substancjach chemicznych zastosowanych po zbiorze — Zalecenia dotyczące norm przyjętych przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych)

(2015/C 007/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: Rubio González, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Galindo Martín, B. Schima i K. Skelly, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności przepisu pkt VI lit. D tiret piąte części B2 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. L 157, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 319 z 29.10.2011.

Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Jaber przeciwko Radzie

(Sprawa T-653/11) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Częściowa niedopuszczalność — Interes prawny — Ciężar dowodu — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)

(2015/C 007/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Aiman Jaber (Lattakia, Syria) (przedstawiciele: adwokaci M. Ponsard, D. Amaudruz i A. Boesch)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 121, s. 11), rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii; (Dz.U. L 121, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 136, s. 91), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 504/2011 z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz. U. L 136, s. 45), decyzji wykonawczej Rady 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 164, s. 14), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 611/2011 z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 164, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2011/488/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 199, s. 74), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 755/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącego wdrożenia rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 199, s. 33), decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz. U. L 218, s. 20), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 218, s. 1), decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 228, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 228, s. 1), decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 247, s. 17), rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 247, s. 3), decyzji Rady 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 269, s. 33), rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 269, s. 18), decyzji Rady 2011/735/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 296, s. 53), decyzji wykonawczej Rady 2011/736/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 296, s. 55), rozporządzenia Rady (UE) nr 1150/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 296, s. 1), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011

(Dz.U. L 296, s. 3), decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273 (Dz.U. L 319, s. 56), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1244/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 319, s. 8), rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1), decyzji Rady 2012/206/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 110, s. 36), decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782 (Dz.U. L 126, s. 9), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 126, s. 3), rozporządzenia Rady (UE) nr 509/2012 z dnia 15 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 36/2012 (Dz.U. L 156, s. 10), decyzji Rady 2012/322/WPZiB z dnia 20 czerwca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 165, s. 45), decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782 (Dz.U. L 165, s. 80), rozporządzenia wykonawczego Rady 2012/544/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 165, s. 20), rozporządzenia Rady (UE) nr 545/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 36/2012 (Dz.U. L 165, s. 23), decyzji Rady 2012/420/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 196, s. 59), decyzji wykonawczej Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 196, s. 81), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 673/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 196, s. 8), decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 330, s. 21), decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji Rady 2012/739 (Dz.U. L 111, s. 77), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 111, s. 1) oraz decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Ponieważ skarga została wniesiona po terminie, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim ma ona na celu stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/488/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 755/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 dotyczącego wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii.
- 2) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim jej celem jest stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, decyzji wykonawczej Rady 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 504/2011 z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 611/2011 z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/735/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, decyzji wykonawczej Rady 2011/736/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 1150/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady nr 442/2011, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1244/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011; decyzji Rady 2012/206/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 509/2012 z dnia 15 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/322/WPZiB z dnia 20 czerwca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB

w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady 2012/544/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 545/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 673/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/420/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz decyzji wykonawczej Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, ponieważ akty te nie dotyczą Aimana Jabera.

- 3) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone w zakresie, w jakim ma ono na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273, decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 oraz decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji Rady 2012/739, ponieważ akty te zostały uchylone i zastąpione.
- 4) Stwierdza się nieważność w zakresie, w jakim akty te dotyczą A. Jabera:
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr 442/2011;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012;
 - decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii.
- 5) Skutki decyzji i rozporządzeń, których nieważność stwierdzono, zostają utrzymane w mocy wobec A. Jabera do chwili upływu terminu do wniesienia odwołania albo, jeśli odwołanie zostanie wniesione w tym terminie, do czasu ewentualnego oddalenia odwołania.
- 6) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez A. Jabera.
- 7) A. Jaber pokrywa dwie trzecie własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Kaddour przeciwko Radzie

(Sprawa T-654/11) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Częściowa niedopuszczalność — Interes prawny — Ciężar dowodu — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)

(2015/C 007/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Khaled Kaddour (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci M. Ponsard, D. Amaudruz i A. Boesch)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Kyriakopoulou, G. Étienne i B. Driessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 121, s. 11), rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii; (Dz.U. L 121, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 136, s. 91), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 504/2011 z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 136, s. 45), decyzji wykonawczej Rady 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 164, s. 14), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 611/2011 z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 164, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2011/488/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 199, s. 74), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 755/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącego wdrożenia rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 199, s. 33), decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 218, s. 20), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 218, s. 1), decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 228, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 228, s. 1), decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 247, s. 17), rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 247, s. 3), decyzji Rady 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 269, s. 33), rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 269, s. 18), decyzji Rady 2011/735/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 296, s. 53), decyzji wykonawczej Rady 2011/736/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 296, s. 55), rozporządzenia Rady (UE) nr 1150/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady nr 442/2011 (Dz.U. L 296, s. 1), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 296, s. 3), decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273 (Dz.U. L 319, s. 56), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1244/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 319, s. 8), rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2012/37/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 19, s. 33), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 55/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie wykonania art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 19, s. 6), decyzji Rady 2012/206/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 110, s. 36), decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782 (Dz.U. L 126, s. 9), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 126, s. 3), rozporządzenia Rady (UE) nr 509/2012 z dnia 15 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 36/2012 (Dz.U. L 156, s. 10), decyzji Rady 2012/322/WPZiB z dnia 20 czerwca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 165, s. 45), decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782 (Dz.U. L 165, s. 80), rozporządzenia Rady (UE) nr 545/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 (Dz.U. L 165, s. 23), rozporządzenia wykonawczego Rady 2012/544/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 165, s. 20), decyzji Rady 2012/420/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 196, s. 59), decyzji wykonawczej Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 196, s. 81), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 673/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 196, s. 8s. 8), decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 330, s. 21), decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji Rady 2012/739 (Dz.U. L 111, s. 77), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 111, s. 1) oraz decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Ponieważ skarga została wniesiona po terminie, zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim ma ona na celu stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 611/2011 z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii.

- 2) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim jej celem jest stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 504/2011 z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji wykonawczej Rady 2011/488/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 755/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącego wdrożenia rozporządzenia nr 442/2011, decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/735/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, decyzji wykonawczej Rady 2011/736/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 1150/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady nr 442/2011, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1244/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji wykonawczej Rady 2012/37/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 55/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie wykonania art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/206/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 509/2012 z dnia 15 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/322/WPZiB z dnia 20 czerwca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady 2012/544/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 545/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 673/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/420/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz decyzji wykonawczej Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, ponieważ akty te nie dotyczą Khaleda Kaddoura
- 3) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone w zakresie, w jakim ma ono na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273, decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 oraz decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji Rady 2012/739, ponieważ akty te zostały uchylone i zastąpione.
- 4) Stwierdza się nieważność w zakresie, w jakim akty te dotyczą K Kaddoura:
- rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr 442/2011;
- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012;
- decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii.

- 5) Skutki decyzji i rozporządzeń, których nieważność stwierdzono, zostają utrzymane w mocy wobec K Kaddoura do chwili upływu terminu do wniesienia odwołania albo, jeśli odwołanie zostanie wniesione w tym terminie, do czasu ewentualnego oddalenia odwołania.
- 6) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez K Kaddoura.
- 7) K. Kaddour pokrywa dwie trzecie własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 19 listopada 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki przeciwko Europol

(Sprawy połączone T-40/12 i T-183/12) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług dotyczących systemu zarządzania dokumentami i korporacyjnego portalu w sieci wewnętrznej — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Przejrzystość — Proporcjonalność — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2015/C 007/30)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos i S. Paliou)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol) (przedstawiciele: J. Teal i T. de Maignas, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P. Anestisa, C. Kennedy-Loest, solicitor, adwokatów N. Pourbaix i D. Vallindasa)

Przedmiot

W sprawie T-40/12, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Europolu z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie odrzucenia oferty złożonej przez skarżące w ramach przetargu D/C3/1104 dotyczącego zapewnienia systemu zarządzania treścią korporacyjną (zarządzanie dokumentami, rejestrami i procesami biznesowymi) oraz korporacyjnego portalu w sieci wewnętrznej (Dz.U. 2011/S 134-222044), a w sprawie T-183/12, po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Europolu o udzieleniu ww. zamówienia innemu oferentowi, a po drugie, żądanie odszkodowania za szkodę wynikającą z utraty przez skarżące szansy otrzymania zamówienia.

Sentencja

- 1) Sprawy T-40/12 i T-183/12 zostają połączone do celów wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) European Dynamics Luxembourg SA i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE pokrywają własne koszty i zostają obciążone kosztami poniesionymi przez Europejski Urząd Policji (Europol).

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. – Hamcho i Hamcho International przeciwko Radzie**(Sprawa T-43/12) ⁽¹⁾****(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko Syrii — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Częściowa niedopuszczalność — Interes prawny — Ciężar dowodu — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)**

(2015/C 007/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohamad Hamcho (Damaszek, Syria); Hamcho International (Damaszek) (przedstawiciele: adwokaci M. Ponsard, D. Amaudruz i A. Boesch)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo G. Étienne i S. Kyriakopoulou, następnie G. Étienne, S. Kyriakopoulou i B. Driessen a wreszcie G. Étienne i S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 121, s. 1), rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 121, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 136, s. 91), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 504/2011 z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 136, s. 45), decyzji wykonawczej Rady 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 164, s. 14), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 611/2011 z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 164, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2011/488/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 199, s. 74), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 755/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 199, s. 33), decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 218, s. 20), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 218, s. 1), decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 228, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 228, s. 1), decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 247, s. 17), rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 247, s. 3), decyzji Rady 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 269, s. 33), rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 269, s. 18), decyzji Rady 2011/735/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273 (Dz.U. L 296, s. 53), decyzji wykonawczej Rady 2011/736/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 (Dz.U. L 296, s. 55), rozporządzenia Rady (UE) nr 1150/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 296, s. 1), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 296, s. 3), decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273 (Dz.U. L 319, s. 56), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1244/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 (Dz.U. L 319, s. 8), rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2012/37/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 19, s. 33), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 55/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie wykonania art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 19, s. 6), decyzji wykonawczej Rady 2012/172/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 87, s. 103), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 266/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 87, s. 45), decyzji Rady 2012/206/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 110, s. 36), decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 126, s. 9), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 126, s. 3), rozporządzenia Rady (UE) nr 509/2012 z dnia 15 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 36/2012 (Dz.U. L 156, s. 10), decyzji Rady 2012/322/WPZiB z dnia 20 czerwca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 165, s. 45), decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 165, s. 80),

rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 544/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 165, s. 20), rozporządzenia Rady (UE) nr 545/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 36/2012 (Dz.U. L 165, s. 23), decyzji Rady 2012/420/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 196, s. 59), decyzji wykonawczej Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 196, s. 81), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 673/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 196, s. 8), decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 330, s. 21), decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. dotyczącej wykonania decyzji 2012/739 (Dz.U. L 111, s. 77), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 111, s. 1), oraz decyzji 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14), w zakresie, w jakim te akty prawne dotyczą skarżących.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna, ponieważ została wniesiona z przekroczeniem terminu, w zakresie, w jakim dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273 w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 504/2011 z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 611/2011 z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii.
- 2) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2011/488/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 755/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji wykonawczej Rady 2011/515/WPZiB z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 843/2011 z dnia 23 sierpnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/684/WPZiB z dnia 13 października 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, decyzji Rady 2011/735/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273, decyzji wykonawczej Rady 2011/736/WPZiB z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/273, rozporządzenia Rady (UE) nr 1150/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. zmieniającego rozporządzenie nr 442/2011, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1244/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 442/2011, decyzji wykonawczej Rady 2012/37/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 55/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie wykonania art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/206/WPZiB z dnia 23 kwietnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 z dnia 14 maja 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 509/2012 z dnia 15 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/322/WPZiB z dnia 20 czerwca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 544/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii,

rozporządzenia Rady (UE) nr 545/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2012/420/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, decyzji wykonawczej Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 673/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, ponieważ te akty prawne nie dotyczą Mohamada Hamcha i Hamcho International.

- 3) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim jest skierowana przeciwko pismu z dnia Rady Unii Europejskiej z dnia 21 grudnia 2011 r. do M. Hamcha i do Hamcho International.
- 4) Umarza się postępowanie w sprawie w zakresie, w jakim dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273, decyzji wykonawczej Rady 2012/172/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782, decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 oraz decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. dotyczącej wykonania decyzji 2012/739, ponieważ te akty prawne zostały uchylone i zastąpione innymi.
- 5) W zakresie, w jakim akty te dotyczą M. Hamcha i Hamcho International stwierdza się nieważność:
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie nr 442/2011;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 266/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012;
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 36/2012;
 - decyzji 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii.
- 6) Skutki decyzji i rozporządzeń, których nieważność stwierdzono, zostają utrzymane w mocy względem M. Hamcha i Hamcho International do dnia upływu terminu do wniesienia odwołania lub, gdy odwołanie zostanie wniesione w terminie, do dnia ewentualnego oddalenia lub odrzucenia tego odwołania.
- 7) Rada pokrywa własne koszty oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez M. Hamchę i przez Hamcho International.
- 8) Mohamad Hamcho i Hamcho International pokrywają dwie trzecie swoich kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wyrok Sądu z dnia 9 listopada 2014 r. – Ntouvas przeciwko ECDC

(Sprawa T-223/12) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie — Sprawozdanie końcowe z audytów ECDC przeprowadzonych przez Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji — Odmowa dostępu — Obowiązek uzasadnienia — Obowiązek przeprowadzenia konkretnego i indywidualnego badania — Nadrzędny interes publiczny)

(2015/C 007/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Ntouvas (Agiros Stefanos, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci E. Mylonas i V. Kolias)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciele: początkowo, R. Trott, a następnie J. Mannheim i A. Daume, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ECDC z dnia 27 marca 2012 r. (DIR-12-0636-MSrukr) odmawiającej stronie skarżącej dostępu do sprawozdań końcowych z audytów ECDC przeprowadzonych przez Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji Europejskiej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) z dnia 27 marca 2012 r. (DIR-12-0636-MSrukr) odmawiającej Ioannisowi Ntouvasowi dostępu do sprawozdań końcowych z audytów ECDC przeprowadzonych przez Służbę Audytu Wewnętrznego Komisji Europejskiej.
- 2) ECDC zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Conrad Electronic przeciwko OHIM – British Sky Broadcasting Group i Sky IP International (EuroSky)

(Sprawa T-510/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EuroSky — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SKY — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 007/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Conrad Electronic SE (Hirschau, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier i A. Kramer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Pohlmann, pełnomocnik)

Stronami postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM były również, interwenienci przed Sądem: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Zjednoczone Królestwo) i Sky IP International Ltd (Isleworth) (przedstawiciele: J. Barry, solicitor, adwokaci R. Heine i M. Plessner)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 września 2012 r. (sprawa R 1138/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między British Sky Broadcasting Group plc i Sky IP International Ltd z jednej strony a Conrad Electronic SE z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Conrad Electronic SE pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), British Sky Broadcasting Group plc i Sky IP International Ltd.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Think Schuhwerk przeciwko OHIM – Müller (VOODOO)**(Sprawa T-50/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy VODOO — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zła wiara — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 007/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Think Schuhwerk GmbH (Kopfing, Austria) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Andreas Müller (Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Pick)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 listopada 2012 r. (sprawa R 474/2012-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Think Schuhwerk GmbH a Andreasem Müllerem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Think Schuhwerk GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 19 listopada 2014 r. – Evonik Oil Additives przeciwko OHIM – BRB International (VISCOTECH)**(Sprawa T-138/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VISCOTECH — Wcześniejsze słowne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe VISCOPLEX — Dowód zakresu terytorialnego i ważności wcześniejszego międzynarodowego znaku towarowego — Zasada 19 ust. 2 i zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 007/35)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Oil Additives GmbH (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Pohlmann, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: BRB International BV (Ittervoort, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat A. Bekema)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 grudnia 2012 r. (sprawa R 907/2012-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Evonik Degussa GmbH a BRB International BV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evonik Oil Additives GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Repsol przeciwko OHIM – Adell Argiles (ELECTROLINERA)

(Sprawa T-308/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ELECTROLINERA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ELECTROLINERA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 007/36)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Repsol, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.B. Devaureix i L. Montoya Terán)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Melgar, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Josep María Adell Argiles (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. García Jiménez et A. Zuazo Araluze)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 marca 2013 r. (sprawa R 1565/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Josepem Marią Adellem Argilesem a Repsol, SA.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 marca 2013 r. (sprawa R 1565/2012-1) wydanej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu między Josepem Marią Adellem Argilesem a Repsol, SA w zakresie, w jakim dotyczy ona „olejów i tłuszczów przemysłowych; smarów; paliw (w tym benzyny)”, należących do klasy 4 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Wyrok Sądu z dnia 19 listopada 2014 r. – Out of the blue przeciwko OHIM – Dubois i in. (FUNNY BANDS)

(Sprawa T-344/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FUNNY BANDS — Wcześniejsza krajowa nazwa handlowa FUNNY BANDS — Wcześniejsza krajowa nazwa domeny internetowej „www.funny-bands.com” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Używania w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 — Oddalenie sprzeciwu]

(2015/C 007/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Out of the blue KG (Lilienthal, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Hasselblatt i D. Kipping)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciel. A. Pohlmann, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM byli również: Frédéric Dubois (Lasne, Belgia) i in.

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 kwietnia 2013 r. (sprawa R 542/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Out of the blue KG a Frédérickiem Dubois i in.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Out of the blue KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Photo USA Electronic Graphic przeciwko Radzie

(Sprawa T-394/13) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chin — Ostateczne cło antydumpingowe — Definicja przedmiotowego towaru)

(2015/C 007/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (Pekin, Chiny) (przedstawiciel: adwokat K. Adamantopoulos)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, wspierany przez B. O'Connora, solicitor oraz adwokata S. Gubela)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i M. França, pełnomocnicy); Ancàp SpA (Sommacampagna, Włochy); Cerame-Unie AISBL (Bruksela, Belgia); Confindustria Ceramica (Sassuolo, Włochy); Verband der Keramischen Industrie eV (Selb, Niemcy) (przedstawiciel: R. Bierwagen, avocat)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2013 L 131, s. 1) w zakresie, w którym nakłada ono cło antydumpingowe na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Photo USA Electronic Graphic, Inc. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, Ancap SpA, Cerame-Unie AISBL, Confindustria Ceramica i Verband der Keramischen Industrie eV.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2014 r. – Lumene przeciwko OHIM (THE YOUTH EXPERTS)

(Sprawa T-484/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego THE YOUTH EXPERTS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą — Badanie co do istoty zależne od dopuszczalności odwołania — Artykuł 59 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 007/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lumene Oy (Espoo, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat L. Laaksonen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 czerwca 2013 r. (sprawa R 187/2013-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego THE YOUTH EXPERTS jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 czerwca 2013 r. (sprawa R 187/2013-2) w odniesieniu do „[ś]rodków wybielających i innych środków piorących [oraz] środków do czyszczenia, polerowania, odtłuszczania i szorowania” należących do klasy 3 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, oraz do „środków sanitarnych do celów medycznych[,] plastrów, środków opatrunkowych[,] preparatów do plombowania zębów i do odcisków dentystycznych[,] dezynfektantów[,] preparatów do niszczenia robactwa[,] fungicydów [i] herbicydów” należących do klasy 5 w rozumieniu wspomnianego porozumienia.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 3) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2014 r. – Hamr Sport przeciwko Komisji

(Sprawa T-693/14)

(2015/C 007/40)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Hamr Sport a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: T. Capoušek, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2014 r. (S.A.33575 – Niekomercyjne obiekty sportowe);
- uchylenie zaskarżonej decyzji Komisji Europejskiej; oraz
- przekazanie sprawy Komisji Europejskiej w celu przeprowadzenia dodatkowego dochodzenia i zaradzenia opisanej sytuacji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca powołuje następujące zarzuty.

1. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa, gdyż w ramach postępowania poprzedzającego przyjęcie zaskarżonej decyzji strona pozwana nie ustosunkowała się właściwie do wszystkich dowodów i twierdzeń strony skarżącej, a w szczególności kwestii, czy wykazane zostało istnienie niezgodnej z prawem pomocy państwa.
2. Strona pozwana nie może powoływać się w ramach wniosków przyjętych w zaskarżonej decyzji na wyjątki przewidziane w art. 107 ust. 3 lit. c) TFEU, gdyż przesłanki i wymogi poprzedzające stosowanie tego przepisu nie są spełnione.
3. Z uwagi na posiadaną osobowość prawną (spółka handlowa) strona skarżąca nie może uczestniczyć w jakiegokolwiek procedurze przyznawania subwencji organizowanej przez ministerstwo edukacji, młodzieży i sportu, nawet jeśli w rzeczywistości działa ona na tym samym rynku co jej konkurenci i wspiera tę samą (tożsamą z punktu widzenia interesu ogólnego/interesu publicznego) docelową grupę osób – beneficjentów.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – CEAHR przeciwko Komisji

(Sprawa T-712/14)

(2015/C 007/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Confédération Européenne des Associations d'Horlogers-Réparateurs (CEAHR) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: P. Mathijsen i P. Dyrberg, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C (2014) 5462 final z dnia 29 lipca 2014 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami związanymi z postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2014) 5462 final z dnia 29 lipca 2014 r. w sprawie AT.39097 – Naprawa zegarków, w której Komisja odrzuciła na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 773/2004 ⁽¹⁾ skargę CEAHR do Komisji dotyczącą okoliczności, że wielu producentów zegarków luksusowych odmawia niezależnym zegarmistrzom dostaw części zamiennych.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że: a) wnioski Komisji są oparte na oczywistych błędach w ocenie w zakresie ustaleń prawnych i faktycznych, b) zaskarżona decyzja nie zawiera odpowiedniego uzasadnienia odnośnie do wniosków Komisji, c) zaskarżona decyzja została wydana po przeprowadzeniu postępowania, podczas którego Komisja nie zbadała uważnie okoliczności prawnych i faktycznych podniesionych w skardze do Komisji, przez co naruszyła prawo skarżącej do dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. [101 TFUE] i art. [102 TFUE] (Dz.U. 2004 L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – Rotenberg przeciwko Radzie**(Sprawa T-720/14)****(2015/C 007/42)***Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Arkadij Romanowicz Rotenberg (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciele: D. Pannick, QC, M. Lester, barrister, S. Hey i H. Brunskill, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/508/WPZiB oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 826/2014 w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego i niewystarczającego uzasadnienia przez Radę umieszczenia skarżącego w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi w związku z sytuacją na Ukrainie.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego naruszenia przez Radę prawa poprzez uznanie, że skarżący spełnia kryteria umieszczenia go w wykazie ujętym w zaskarżonych aktach.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę zasad odnoszących się do ochrony danych.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia przez Radę obowiązkowi zapewnienia skarżącemu prawa do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej.
5. Zarzut piąty dotyczący nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego naruszenia przez Radę praw podstawowych skarżącego, w tym prawa do poszanowania własności, prawa do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa do ochrony dobrego imienia.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – ECFA i IEP przeciwko Komisji i EACEA

(Sprawa T-724/14)

(2015/C 007/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: European Childrens Fashion Asociation (ECFA) (Walencja, Hiszpania) i Instituto de Economía Pública, SL (IEP) (Walencja) (przedstawiciel: A. Haegeman, adwokat)

Strony pozwane: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji – nieformalnego pisma – z dnia 1.8.2014 r., a także noty obciążeniowej nr 3241401420 z dnia 5 sierpnia 2014 r.;
- nakazanie stronie przeciwnej unieważnienia noty obciążeniowej nr 3241401420 z dnia 5 sierpnia 2014 r., jako sprzecznej z postanowieniami umownymi oraz przepisami ustawowymi i wykonawczymi;
- uznanie decyzji – nieformalnego pisma z dnia 1.8.2014, a także noty obciążeniowej nr 3241401420 z dnia 5 sierpnia 2014 r. za sprzeczne ze zobowiązaniami umownymi strony przeciwnej oraz za nieważne;
- uznanie za bezpodstawną co najmniej wierzytelności ujętej w notce obciążeniowej nr 3241401420;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty noty obciążeniowej nr 3241401420;
- w razie konieczności, nie naruszając praw stron, wyznaczenie eksperta na podstawie art. 63 i 64 regulaminu postępowania;
- oddalenie wszelkich wystosowanych przez stronę przeciwną żądań zapłaty wspomnianej noty obciążeniowej nr 3241401420 i w razie konieczności nakazanie stronie przeciwnej zwrotu na rzecz strony skarżącej każdej kwoty, która stanowiła jakkolwiek zapłatę na rzecz Komisji, czy to bezpośrednio czy też poprzez potrącenie, a dotyczy to zasadniczo odsetek i ewentualnych kwot dodatkowych;
- w razie konieczności i w zakresie, w jakim naruszenia postanowień umownych popełnione przez stronę przeciwną spowodowały powstanie szkody u strony skarżącej, nakazanie stronie przeciwnej wypłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania, w szczególności i w zakresie w jakim zapłaty lub potrącenia obciążające stronę skarżącą zostały uzyskane poprzez nakazanie jej zwrotu;

- potwierdzenie wobec strony skarżącej, że obecnie to ostatnie żądanie jest ograniczone tymczasowo do JEDNEGO euro od sumy wynoszącej 82 378,81 EUR z zastrzeżeniem podwyższenia lub obniżenia tej kwoty w toku postępowania i z zastrzeżeniem podwyższenia odsetek wyrównawczych, a co najmniej odsetek przewidzianych w umowie, wynoszących 3,65 %;
- obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zobowiązań umownych, obowiązku uzasadnienia, prawa do obrony, ogólnej zasady przestrzegania obowiązku staranności i obowiązku proporcjonalności, a także nadużycia władzy, naruszenia obowiązku lojalności i dobrej wiary przy wykonywaniu zobowiązań umownych, naruszenia art. II.19.3 umowy „grant agreement” i naruszenia ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ogólnych reguł interpretacji umów w zakresie, w jakim decyzja o nakazaniu zwrotu części kwoty wypłaconej na rzecz ECFA opierała się wyłącznie na wynikach audytu i nie posiadała innego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności i prawa do obrony, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz ogólnych reguł interpretacji umów w zakresie, w jakim ECFA nie została wezwana ponownie do przedstawienia dokumentów w celu ustalenia kwalifikowalności podważonych kosztów, mimo że stworzono u niej przekonanie, że będzie mogła to uczynić na późniejszym etapie postępowania.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zobowiązań umownych, obowiązku uzasadnienia, prawa do obrony, ogólnej zasady przestrzegania obowiązku staranności i obowiązku proporcjonalności, a także nadużycia władzy, naruszenia obowiązku lojalności i dobrej wiary przy wykonywaniu zobowiązań umownych oraz postanowień umownych dotyczących zawartej umowy dotyczącej subwencji, a w szczególności naruszenia art. II.14 umowy „grant agreement”, ogólnych zasad w zakresie audytu, zasady wykonywania umów w dobrej wierze i zakazu nieuczciwego stosowania warunków umownych, a także ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ogólnych reguł interpretacji umów.

Strony skarżące podnoszą, że strony pozwane przypisują sobie prawo do interpretowania rozpatrywanej umowy zgodnie z ich wolą, z naruszeniem wyraźnych postanowień przewidujących obowiązek subwencionowania świadczeń rzeczywiście dokonanych i kwalifikowalnych kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2014 r. – Novar przeciwko OHIM

(Sprawa T-726/14)

(2015/C 007/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Novar GmbH (Albstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Weede)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanego urzędu kwoty 2 498,00 EUR wraz z odsetkami w wysokości 5 % podstawowej stopy procesowej od momentu zawiśnięcia sporu;
- obciążenie pozwanego urzędu kosztami postępowania, w tym kosztami reprezentacji procesowej skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden tylko zarzut.

Podstawa skargi: Odpowiedzialność pozaumowna na podstawie art. 118 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009

Skarżąca podnosi, że w niniejszym wypadku istnieje wystarczająco poważne naruszenie normy prawnej mającej na celu przyznanie uprawnień jednostkom oraz związek przyczynowy między czynem a szkodą. Skarżąca wskazuje, że bezprawną czynność stanowi decyzja w sprawie oddalenia sprzeciwu z dnia 14 maja 2013 r. Wystarczająco poważne naruszenie wynika z tego, że wbrew informacjom zawartym w piśmie z dnia 22 czerwca 2012 r. dotyczącym dokumentów podlegających przedstawieniu w celu wykazania praw wcześniejszych w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B002027251 w decyzji z dnia 14 maja 2013 r. OHIM uznał, że w odniesieniu do dowodu na okoliczność istnienia praw wcześniejszych istnieją dodatkowe wymogi, i z tego względu nie uwzględnił praw wcześniejszych skarżącej. Naruszenie to zmusiło skarżącą do poniesienia dodatkowych kosztów reprezentacji w związku z postępowaniem prowadzonym w wyniku wniesienia odwołania od decyzji z dnia 14 maja 2013 r., która to decyzja została sprostowana decyzją Wydziału Sprzeciwów z dnia 17 października 2013 r.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2014 r. – PAN Europe i Unaapi przeciwko Komisji

(Sprawa T-729/14)

(2015/C 007/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) i Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, (Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Klooststra)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 sierpnia 2014 r., Ares(2014)2589479 (zaskarżona decyzja), doręczonej przedstawicielce procesowej skarżących w dniu 6 sierpnia 2014 r., wydanej na złożony przez skarżących na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005⁽¹⁾ (rozporządzenia w sprawie NDP) wniosek z dnia 10 stycznia 2013 r. o obniżenie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) dla substancji czynnej imidachlopyryd dla miodu, pyłku kwiatowego i mleczka pszczelego, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą jeden zarzut, że przyjmując zaskarżoną decyzję, Komisja działała niezgodnie z rozporządzeniem w sprawie NDP, w szczególności z art. 3 i/lub w związku z art. 14 ust. 1 i ust. 2 lit. a), c) i d) tego rozporządzenia, a tym samym niezgodnie z prawem.

- Rozporządzenie stanowi, że Komisja uwzględnia zdrowie zwierząt przy rozpatrywaniu wniosków na podstawie art. 7 rozporządzenia w sprawie NDP. Komisja zatem niezgodnie z prawem przyjęła decyzję, by nie uwzględniać wniosku skarżących o obniżenie wartości dla imidachlopyrydu.

- Zgodnie z definicją NDP w art. 3 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie NDP należy określić NDP w oparciu o „najniższy poziom narażenia konsumenta konieczny do ochrony szczególnie wrażliwych konsumentów” i w oparciu o „dobrą praktykę rolniczą”. Z art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 1 akapit drugi oraz art. 14 ust. 2 lit. a) i d) wynika, że wydając zaskarżoną decyzję, Komisji powinna była uwzględnić naukową i techniczną wiedzę o oddziaływaniu imidachlopyrydu na pszczoły miodne i rodziny pszczoł miodnych. Z przepisów tych – w szczególności z art. 14 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie NDP – wynika też, że w zaskarżonej decyzji Komisja niesłusznie nie uwzględniła rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 485/2013⁽²⁾ jako decyzji „wprowadzając[ej] zmiany w zakresie stosowania środków ochrony roślin”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopyryd oraz zabraniające stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne (Dz.U. L 139, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – Vnesheconombank przeciwko Radzie

(Sprawa T-737/14)

(2015/C 007/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej oraz usunięcie jej nazwy z załącznika do decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 5 do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej oraz usunięcie jej nazwy z załącznika III do niego;
- stwierdzenie nieważności nowego art. 1 w brzmieniu nadanym decyzją Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej oraz usunięcie jej nazwy z załącznika I do decyzji;
- stwierdzenie nieważności nowego art. 5 w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. w zakresie, w jakim obejmuje on skarżącego oraz usunięcie nazwy skarżącego załącznika, w którym figuruje;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko ww. przepisom dotyczącym środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie w zakresie, w jakim obejmują one skarżącego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nieprzestrzegania obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim zaskarżone przepisy są pozbawione jakiegokolwiek uzasadnienia w odniesieniu do VEB, co uniemożliwia odpowiednie zorganizowanie obrony.
2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego, na którym opierają się zaskarżone decyzje, które pozbawione są konkretnego uzasadnienia faktycznego i prawnego.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do uzasadnienia przepisów, braku dowodów na przedstawione powody, oraz prawa do obrony i własności, jako że nie były przestrzegane wymogi dotyczące uzasadnienia i przedstawienia rzeczywistych dowodów, co wpływa na pozostałe prawa. Prawo do obrony zostało w szczególności naruszone w ten sposób, że Rada, mimo odpowiedniego i szybkiego wniosku, bardzo późno przedstawiła akta dotyczące naruszenia, które można było w krótkim czasie i w prosty sposób przygotować, uniemożliwiając w ten sposób stronie skarżącej odpowiednie przygotowanie obrony.
4. Zarzut czwarty, dotyczący nadużycia władzy, jako że istnieją obiektywne, precyzyjne i spójne poszlaki pozwalające twierdzić, że w chwili przyjmowania środków nakładających sankcje zmierzała ona do osiągnięcia celów innych niż przez nią podawane.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa własności, jako że zostało ono poważnie ograniczone bez rzeczywistego uzasadnienia i bez przestrzegania zasady proporcjonalności.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia zasady równości traktowania, w zakresie w jakim pozycja konkurencyjna VEB na różnych rynkach została osłabiona bez uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – PSC Prominvestbank przeciwko Radzie

(Sprawa T-739/14)

(2015/C 007/47)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: PSC Prominvestbank, Joint-Stock Commercial Industrial & Investment Bank (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej i orzeczenie, że jest ona wyłączona z zakresu obowiązywania sankcji nałożonych tym przepisem;
- stwierdzenie nieważności art. 5 do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej i orzeczenie, że jest ona wyłączona z zakresu obowiązywania sankcji nałożonych tym przepisem;
- stwierdzenie nieważności nowego art. 1 w brzmieniu zmienionym decyzją Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej i orzeczenie, że jest ona wyłączona z zakresu obowiązywania sankcji nałożonych tym przepisem;
- stwierdzenie nieważności nowego art. 5 w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. strony skarżącej i orzeczenie, że jest ona wyłączona z zakresu obowiązywania sankcji nałożonych tym przepisem;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same, jak przedstawione w sprawie T-737/14, Vnesheconombank przeciwko Radzie.

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2014 r. – TeamBank przeciwko OHIM – Easy Asset management (easy Credit)**(Sprawa T-745/14)**

(2015/C 007/48)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: TeamBank (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Lindner, D. Terheggen i T. Kiphuth)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona postępowania przed izbą odwoławczą: easy Asset Management AD (Sofia, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Przedmiotowy sporny znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „easy Credit” – Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 811 527

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2014 r. w sprawie R 1975/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona towarów i usług w klas 36 i 38;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a), art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2014 r. – Montenegro przeciwko OHIM (Kształt butelki)**(Sprawa T-748/14)**

(2015/C 007/49)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Montenegro Srl (Zola Predosa, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Jacobacci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja nr 1 162 963 wskazująca Unię Europejską trójwymiarowego znaku towarowego przedstawiającego kształt butelki

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 sierpnia 2014 r. w sprawie R 20/2014-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2014 r. – Hikari Miso/OHIM – Nishimoto Trading (Hikari)

(Sprawa T-751/14)

(2015/C 007/50)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hikari Miso Co. Ltd (Suwa-gun, Japonia) (przedstawiciel: D. McFarland, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Nishimoto Trading Co. Ltd

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Zgłoszenie do rejestracji nr 9 569 501

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 września 2014 r. w sprawie R 2394/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania oraz zmianę rozstrzygnięcia o kosztach wydanego przez Czwartą Izbę Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej narusza prawo lub zawiera błędy w odniesieniu do stanu faktycznego;
 - Czwarta Izba Odwoławcza przekroczyła swe uprawnienia pozwalając sobie na przyjęcie, jako udowodnionych faktów, twierdzeń, które sprowadzały się jedynie do nieopartych żadnymi dowodami domniemań i hipotez.
-

**Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2014 r. – Consolidated Artists przeciwko OHIM – Body
Cosmetics International (MANGO)**

(Sprawa T-761/14)

(2015/C 007/51)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Consolidated Artists BV (Amstelveen, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat B. Corne)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Body Cosmetics International GmbH (Willich, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „MANGO”

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 września 2014 r. w sprawie R 2337/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. 3 i art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 listopada 2014 r. – Christow przeciwko Komisji i EMA

(Sprawa F-2/12) ⁽¹⁾

[Służba publiczna — Postępowanie w sprawie naboru i powołania dyrektora zarządzającego agencji regulacyjnej — Europejska Agencja ds. Leków (EMA) — Dwuetapowe postępowanie w sprawie naboru — Preselekcja w Komisji — Powołanie przez zarząd EMA — Obowiązek wybrania przez zarząd EMA dyrektora zarządzającego spośród kandydatów wyłonionych przez Komisję — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skład komisji preselekcyjnej — Łączenie funkcji członka komisji preselekcyjnej oraz członka zarządu EMA — Kandydaci będący członkami zarządu EMA umieszczeni na liście kandydatów wyłonionych przez Komisję — Powołanie kandydata będącego członkiem zarządu EMA — Obowiązek bezstronności — Naruszenie — Stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Szkoda dająca się oddzielić od niezgodności z prawem stanowiącej podstawę stwierdzenia nieważności — Dowód — Brak]

(2015/C 007/52)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Emil Christow (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciele: adwokaci M. Ekimdżiew, K. Bonczewa i G. Czerniczerska)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i D. Stefanow, pełnomocnicy, następnie J. Currall i N. Nikołowa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Europejska Agencja ds. Leków (przedstawiciele: początkowo V. Salvatore i T. Jablonski, pełnomocnicy, następnie J. Currall i N. Nikołowa, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji dotyczących opracowania i zatwierdzenia listy preselekcyjnej, którą przedłożono zarządowi EMA w ramach postępowania w sprawie naboru i powołania dyrektora zarządzającego tej agencji, po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności powołania innego kandydata na to stanowisko, a po trzecie, żądanie naprawienia poniesionej krzywdy.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 kwietnia 2011 r., w której przedłożyła ona zarządowi Europejskiej Agencji ds. Leków listę czterech kandydatów rekomendowanych przez komisję preselekcyjną i zatwierdzonych przez komitet konsultacyjny ds. powoływania.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji zarządu Europejskiej Agencji ds. Leków z dnia 6 października 2011 r. w sprawie powołania dyrektora zarządzającego.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja Europejska i Europejska Agencja ds. Leków pokrywają własne koszty i zostają obciążone po połowie kosztami poniesionymi przez B. Christowa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 23.6.2012, s. 21.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 13 listopada 2014 r. – de Loecker przeciwko EEAS

(Sprawa F-78/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel EEAS — Członek personelu tymczasowego — Szef przedstawicielstwa w państwie trzecim — Przedwczesne zakończenie sprawowania funkcji szefa przedstawicielstwa — Przeniesienie do siedziby EEAS — Prawo do obrony — Interes służby — Uzasadnienie)

(2015/C 007/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stéphane de Loecker (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.N. Louis, A. Coolen i É. Marchal, następnie adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i M. Silva, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji o przeniesieniu skarżącego z przedstawicielstwa w Burundi do siedziby EEAS w Brukseli.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stéphane de Loecker pokrywa własne koszty postępowania oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 291 z 5.10.2013, s. 7.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-83/14)

(2015/C 007/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas i J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AST 10 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2013 r. dotyczącego Komisji Europejskiej.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 listopada 2013 r. ustanawiającej listę awansowanych urzędników w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2013 r.;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2014 r. – ZZ i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-88/14)**

(2015/C 007/55)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ i in. (przedstawiciel: adwokat Sébastien Orlandi)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie braku możliwości zastosowania art. 6 załącznika X do regulaminu pracowniczego, zmienionego art. 1 pkt 70) rozporządzenia nr 1023/2013 w zakresie, w jakim przepis ten zmniejsza liczbę dni urlopu skarżących począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. a po drugie stwierdzenie nieważności decyzji indywidualnych zmniejszających liczbę dni urlopu.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie niezgodności z prawem art. 6 załącznika X do regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zmniejszenia wymiaru urlopu wypoczynkowego skarżących z początkiem 2014 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM**(Sprawa F-93/14)**

(2015/C 007/56)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)*Strona pozwana:* OHIM**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji OHIM, opartej na decyzji prezesa urzędu z dnia 29 marca 2012 r. dotyczącej telepracy, zgodnie z którą skarżąca nie została uprawniona do świadczenia telepracy z Barcelony i w związku z tym została zobowiązana do powrotu do Alicante.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
 - obciążenie OHIM kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2014 r. – ZZ przeciwko EBC**(Sprawa F-94/14)**

(2015/C 007/57)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny (EBC)**Przedmiot i opis sporu**

Uchylenie decyzji dyrekcji EBC o nieprzyznaniu skarżącemu dodatkowej podwyżki wynagrodzenia w ramach corocznego przeglądu wynagrodzeń i dodatków za rok 2014

Żądania strony skarżącej

- Uchylenie decyzji dyrekcji, przyjętej w dniu 25 lutego 2014 r. i zakomunikowanej personelowi w dniu 3 marca 2014 r. o nieprzyznaniu skarżącemu dodatkowej podwyżki wynagrodzenia za rok 2014;
- uchylenie decyzji oddalającej specjalnego zażalenie z dnia 1 lipca 2014 r., otrzymanej w dniu 7 lipca 2014 r.;
- w razie konieczności: uchylenie decyzji szefa właściwego wydziału/DG-H o niewzięciu pod uwagę i niezaproponowaniu skarżącego do dodatkowej podwyżki wynagrodzenia, zakomunikowanej domyślnie za pośrednictwem decyzji dyrekcji z dnia 25 lutego 2014 r. oraz decyzji o oddaleniu specjalnego zażalenia z dnia 1 lipca 2014 r.;
- naprawienie szkody polegającej na utracie szansy na uzyskanie dodatkowej podwyżki wynagrodzenia w 2014 r., której wartość została oszacowana na kwotę 51 962,00 EUR, alternatywnie: stwierdzenie nieważności postępowania, które doprowadziło do przyjęcia decyzji z dnia 25 lutego 2014 r. i przeprowadzenia przez EBC nowego postępowania w przedmiocie przyznania dodatkowych podwyżek wynagrodzenia za rok 2014;
- zadośćuczynienie krzywdzie, której wartość została oszacowana ex aequo et bono na kwotę 5 000 EUR;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2014 r. – ZZ i ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-96/14)**

(2015/C 007/58)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ i ZZ (przedstawiciele: adwokaci J. Lombaert i A. Surny)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności wydanej przez Komisję decyzji w sprawie dokonania ponownej kontroli przyznanych skarżącym rent rodzinnych i nakazania zwrotu nadpłaconych kwot, które zostały nienależnie pobrane

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji PMO z dnia 22 listopada 2013 r.;
- orzeczenie, że kwota nienależnie przyznana skarżącym nie może stanowić przedmiotu zwrotu;
- orzeczenie, że zaskarżona decyzja zacznie obowiązywać dopiero pierwszego dnia kolejnego miesiąca, czyli w dniu 1 grudnia 2013 r. odnośnie do zmiany wysokości przyznanych skarżącym rent rodzinnych i renty sieroczej.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – ZZ przeciwko EMA**(Sprawa F-97/14)**

(2015/C 007/59)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)*Strona pozwana:* Europejska Agencja Leków (EMA)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji EMA utrzymującej w mocy decyzję wcześniejszą, której nieważność została stwierdzona wyrokiem Sądu do spraw Służby Publicznej o nieprzedłużaniu umowy o pracę ze skarżącym.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w wykonaniu wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawach połączonych F-135/11, F-51/12 i F-110/12;
- zasądzenie od EMA na rzecz skarżącego 150 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- zasądzenie od EMA na rzecz skarżącego tymczasowo 1 EUR tytułem naprawienia wyrządzonej szkody;
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM**(Sprawa F-101/14)**

(2015/C 007/60)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat Heinrich Tettenborn)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o zastosowaniu klauzuli zawartej w umowie o pracę ze skarżącą, która przewiduje zakończenie umowy o pracę ze skarżącą w razie, gdy skarżąca nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej następnego konkursu otwartego organizowanego przez EPSO dla jej grupy funkcyjnej w obszarze własności przemysłowej do postępowań konkursowych OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13 oraz żądanie odszkodowania za poniesioną szkodę niematerialną i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji OHIM, o której skarżąca została powiadomiona pismem OHIM z dnia 28 listopada 2003 r., o zastosowaniu klauzuli zawartej w § 5 umowy o pracę ze skarżącą, która przewiduje zakończenie umowy o pracę ze skarżącą w razie, gdy skarżąca nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej następnego konkursu otwartego organizowanego przez EPSO dla jej grupy funkcyjnej w obszarze własności przemysłowej, do postępowań konkursowych OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13, które zostały ogłoszone w dniu 31 października 2013 r.;
- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej odszkodowania w odpowiedniej wysokości, zgodnie z uznaniem Sądu za poniesioną skutek ww. w żądaniu 1 decyzji OHIM szkodę niematerialną i doznaną krzywdę oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM**(Sprawa F-102/14)**

(2015/C 007/61)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat Heinrich Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o zastosowaniu klauzuli zawartej w umowie o pracę ze skarżącą, która przewiduje zakończenie umowy o pracę ze skarżącą w razie, gdy skarżąca nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej następnego konkursu otwartego organizowanego przez EPSO dla jej grupy funkcyjnej w obszarze własności przemysłowej do postępowań konkursowych OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13 oraz żądanie odszkodowania za poniesioną szkodę niematerialną i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji OHIM, o której skarżąca została powiadomiona pismem OHIM z dnia 28 listopada 2003 r., o zastosowaniu klauzuli zawartej w § 5 umowy o pracę ze skarżącą, która przewiduje zakończenie umowy o pracę ze skarżącą w razie, gdy skarżąca nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej następnego konkursu otwartego organizowanego przez EPSO dla jej grupy funkcyjnej w obszarze własności przemysłowej, do postępowań konkursowych OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13, które zostały ogłoszone w dniu 31 października 2013 r.;

- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej odszkodowania w odpowiedniej wysokości, zgodnie z uznaniem Sądu za poniesioną skutek ww. w żądaniu 1 decyzji OHIM szkodę niematerialną oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2014 r. – ZZ przeciwko OHIM

(Sprawa F-103/14)

(2015/C 007/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat Heinrich Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o zastosowaniu klauzuli zawartej w umowie o pracę ze skarżącą, która przewiduje zakończenie stosunku pracy ze skarżącą na w razie, gdy skarżąca nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej następnego konkursu otwartego organizowanego przez EPSO dla jej grupy funkcyjnej w dziedzinie własności przemysłowej do postępowania naborowego OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13 oraz żądanie zadośćuczynienia za poniesioną szkodę niematerialną i za doznaną krzywdę

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji OHIM, o której skarżąca została powiadomiona pismem OHIM z dnia 28 listopada 2003 r., o zastosowaniu klauzuli zawartej w § 5 umowy o pracę ze skarżącą, która przewiduje zakończenie umowy o pracę ze skarżącą w razie, gdy skarżąca nie znajdzie się na liście rezerwy kadrowej następnego konkursu otwartego organizowanego przez EPSO dla jej grupy funkcyjnej w dziedzinie własności przemysłowej, do postępowań konkursowych OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13, które zostały ogłoszone w dniu 31 października 2013 r.;
- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącej zadośćuczynienia w odpowiedniej wysokości, zgodnie z uznaniem Sądu, za poniesioną skutek ww. w żądaniu 1 decyzji OHIM szkodę niematerialną i za doznaną krzywdę oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-104/14)

(2015/C 007/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/241/12 – GA

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO AD/241/12 – GA o nieumieszczeniu skarżącego na liście laureatów tego konkursu;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2014 r. – ZZ przeciwko ENISA**(Sprawa F-105/14)**

(2015/C 007/64)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)*Strona pozwana:* Europejska Agencja Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA)**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzyjęciu kandydatury skarżącego na stanowisko „prawnik administrator” (ogłoszenie o naborze ENISA-TA-AD-2013-05).

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-107/14)**

(2015/C 007/65)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)*Strona pozwana:* Komisja**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącej do systemu emerytalnego Unii z zastosowaniem nowych OPW dotyczących art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie niezgodności z prawem i braku obowiązywania art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego;
 - Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 lutego 2014 r. w sprawie naliczenia dodatkowych lat uprawniających do emerytury z tytułu uprawnień emerytalnych nabytych przez skarżącą przed podjęciem służby, w ramach przeniesienia tych uprawnień do systemu emerytalnego instytucji Unii Europejskiej, z zastosowaniem ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa F-109/14)**

(2015/C 007/66)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat L.M. Ribolzi)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji oddalającej żądanie podwyższenia kwoty renty rodzinnej byłej (rozwidzionej) małżonki zmarłego urzędnika.

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz skarżącej 35 % renty rodzinnej zmarłego, wynoszącej w momencie śmierci 2 857,40 EUR, począwszy od tej daty, wraz z odsetkami należnymi w międzyczasie z tytułu zaległych kwot;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2014 r. – ZZ i in. przeciwko Komisji**(Sprawa F-111/14)**

(2015/C 007/67)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)*Strona pozwana:* Komisja**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie niezgodności z prawem art. 45 i załącznika I do regulaminu pracowniczego urzędników oraz odpowiednich środków przejściowych i stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego dotyczących awansu ośmiorga skarżących, którzy są urzędnikami grupy zaszeregowania AST 9, w ramach corocznego postępowania w sprawie awansu (2014).

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego: stwierdzenie niezgodności z prawem art. 45 regulaminu pracowniczego i załącznika I oraz odpowiednich środków przejściowych;
 - stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, zarówno o charakterze generalnym, jak i indywidualnym, dotyczących awansu ośmiorga skarżących jako urzędników grupy zaszeregowania AST 9 w ramach corocznego postępowania w sprawie awansu (2014);
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania;
 - posiłkowo: stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, zarówno o charakterze generalnym, jak i indywidualnym, o zablokowaniu możliwości awansu w odniesieniu do skarżących jako urzędników grupy zaszeregowania AST 9 w ramach corocznego postępowania w sprawie awansu (2014);
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-113/14)**

(2015/C 007/68)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)*Strona pozwana:* Komisja**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie niezgodności z prawem art. 45 i załącznika I do regulaminu pracowniczego urzędników oraz odpowiednich środków przejściowych i stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, zarówno o charakterze generalnym, jak i indywidualnym, dotyczących awansu ośmiorga skarżących, urzędników grup zaszeregowania AD 12 i AD 13, w ramach postępowania w sprawie awansu za 2014 r.

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego: stwierdzenie niezgodności z prawem art. 45 regulaminu pracowniczego i załącznika I oraz odpowiednich środków przejściowych;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, zarówno o charakterze generalnym, jak i indywidualnym, o zablokowaniu możliwości awansu w odniesieniu do skarżących jako urzędników grup zaszeregowania AD 12 i AD 13 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2014 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- posiłkowo: stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego, zarówno o charakterze generalnym, jak i indywidualnym, o zablokowaniu możliwości awansu w odniesieniu do skarżących jako urzędników grup zaszeregowania AD 12 i AD 13 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2014 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-115/14)**

(2015/C 007/69)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)*Strona pozwana:* Komisja**Przedmiot i opis sporu**

Po pierwsze, stwierdzenie niezgodności z prawem art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r. oraz, po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury w systemie emerytalnym Unii na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych.

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem;

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 31 stycznia i z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury nabytych przez skarżącą przed podjęciem służby w ramach przeniesienia jej uprawnień emerytalnych do systemu emerytalnego instytucji Unii Europejskiej na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-117/14)

(2015/C 007/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis, R. Metz i D. Verbeke)

Strona pozwana: Komisja

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury nabytych przez skarżącego w systemie emerytalnym instytucji Unii Europejskiej na podstawie nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca i 20 maja 2014 r. w sprawie ustalenia liczby dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury nabytych przez skarżącego przed podjęciem służby w Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-119/14)

(2015/C 007/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji kończącej postępowanie w sprawie powołania skarżącej na urzędnika wszczęte w następstwie wpisania jej na listę rezerwy kadrowej, po tym, jak poinformowano ją, że zainteresowana dykcja generalna wyraziła zgodę na jej zatrudnienie, i po tym, jak uznano, że jej doświadczenie zawodowe nie jest wystarczające.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 grudnia 2013 r., na podstawie której dykcja generalna Zasoby Ludzkie i Bezpieczeństwo (DG HR) Komisji, działając jako organ powołujący (AIPN) odmówił zatrudnienia skarżącej jako urzędnika dykcji generalnej Sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne (DG JUST);

- stwierdzenie nieważności decyzji AIPN z dnia 14 lipca 2014 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącą na decyzję AIPN z dnia 17 grudnia 2013 r.;
- zasądzenie od pozwanej kwoty 26 132,85 EUR wraz z odsetkami za zwłokę oraz nakazanie uiszczenia składek na system emerytalny od września 2013 r.
- zasądzenie od Komisji kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-120/14)

(2015/C 007/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego oddalającej wniosek strony skarżącej o zmianę miejsca pochodzenia na Larnakę (Cypr) oraz centrum interesów życiowych z Montrealu (Kanada) na Singapur po przeniesieniu do Parlamentu Europejskiego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2013 r. oddalającej wniosek strony skarżącej o zmianę jej centrum interesów życiowych z Montrealu na Singapur, a w rezultacie wskazanie jako miejsca jej pochodzenia Larnaki, a także, w stosownym wypadku decyzji z dnia 16 lipca 2014 r. oddalającej zażalenie na zaskarżoną decyzję.
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Radzie

(Sprawa F-121/14)

(2015/C 007/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i N. Flandin)

Strona pozwana: Rada

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady o zastosowaniu składki solidarnościowej począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. do wynagrodzenia skarżącej i o niewaloryzowaniu jej wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 2014 r. do 30 czerwca 2015 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności wyraźnej decyzji nakładającej składkę solidarnościową poczynwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. do 30 czerwca 2015 r., podczas gdy wprowadzono zamrożenie waloryzacji wynagrodzeń obejmujące okres od 1 stycznia 2014 r. do 30 czerwca 2015 r., oraz
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji o niezastosowaniu corocznej waloryzacji wynagrodzenia skarżącej za okres od 1 stycznia 2014 r. do 30 czerwca 2015 r., przy czym obie te decyzje zostały ujawnione po raz pierwszy za pomocą rozliczenia wynagrodzenia skarżącej za styczeń 2014 r. doręczonego w dniu 14 stycznia 2014 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 lipca 2014 r. o oddaleniu zażalenia;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-122/14)**

(2015/C 007/74)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.-N. Louis, R. Metz i D. Verbeke)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze, stwierdzenie braku zastosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej w zakresie, w jakim przewidziano w nim zawieszenie metody aktualizacji wysokości wynagrodzeń i wprowadzono składkę solidarnościową, oraz po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji Rady o potrącaniu wspomnianej składki solidarnościowej z wynagrodzenia strony skarżącej od dnia 1 stycznia 2014 r., podczas gdy jej wynagrodzenie nie podlega aktualizacji w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 30 czerwca 2015 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie braku zastosowania rozporządzenia nr 1023/2013 w zakresie, w jakim przewidziano w nim zawieszenie od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. metody aktualizacji wysokości wynagrodzeń określonej w załączniku XI do regulaminu pracowniczego, a jednocześnie wprowadzono, w odniesieniu do tego samego okresu, składkę „solidarnościową” w wysokości 6 %;
 - w rezultacie stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komitetowi Regionów**(Sprawa F-123/14)**

(2015/C 007/75)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.-N. Louis, R. Metz i D. Verbeke)*Strona pozwana:* Komitet Regionów**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komitetu Regionów o obciążeniu wynagrodzenia skarżącego składką solidarnościową od dnia 1 stycznia 2014 r. oraz o niedostosowaniu jego wynagrodzenia w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2015 r.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niemożności stosowania rozporządzenia nr 1023/2013 w zakresie, w jakim przewiduje zawieszenie na okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. metody dostosowania wynagrodzenia ustalonej w załączniku XI do regulaminu pracowniczego z jednoczesnym przywróceniem na ten sam okres składki „solidarnościowej” w wysokości 6 %.
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komitetu Regionów kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-124/14)**

(2015/C 007/76)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.-N. Louis, R. Metz i D. Verbeke)*Strona pozwana:* Komisja**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o niepodwyższeniu wynagrodzenia skarżącego, będącego członkiem personelu kontraktowego, w związku ze zwiększeniem tygodniowego wymiaru czasu pracy do 40 godzin w wyniku wejścia w życie, w dniu 1 stycznia 2014 r., nowego regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia skarżącego za styczeń 2014 r., jak również za kolejne miesiące w zakresie, w jakim nie przewidują dodatkowej kwoty miesięcznej obliczonej zgodnie z art. 6 i 7 ogólnych przepisów wykonawczych nr 1287 z dnia 27 kwietnia 2005 r. i z uwzględnieniem zwiększenia wymiaru czasu pracy.
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2014 r. – ZZ przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-125/14)**

(2015/C 007/77)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i C. Bernard-Glanz)*Strona pozwana:* Parlament**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu w sprawie zwolnienia strony skarżącej oraz zasądzenie odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz, w zakresie, w jakim jest to wymagane, decyzji oddalającej zażalenie strony skarżącej;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej wynagrodzenia i dodatków, które strona skarżąca powinna była otrzymać tytułem wynagrodzenia do końca kadencji Parlamentu 2009–2014;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej kwoty 50 000 EUR zgodnie z zasadami słuszności (*ex aequo et bono*) tytułem odszkodowania za szkodę wynikającą z utraty szansy otrzymania zatrudnienia w Parlamencie Europejskim po upływie kadencji 2009–2014, z zastrzeżeniem zwiększenia lub zmniejszenia tej kwoty w toku postępowania;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej kwoty 15 000 EUR zgodnie z zasadami słuszności (*ex aequo et bono*) tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę, z zastrzeżeniem zwiększenia lub zmniejszenia tej kwoty w toku postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-127/14)**

(2015/C 007/78)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)*Strona pozwana:* Komisja**Przedmiot i opis sporu**

Wniosek o stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji w sprawie przeprowadzenia ponownego obliczenia liczby dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury nabytych przez stronę skarżącą w ramach systemu emerytalnego Unii zgodnie z nowymi ogólnymi przepisami wykonawczymi dotyczącymi art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 stycznia 2014 r. oddalającej wniosek strony skarżącej o przeprowadzenie ponownego obliczenia dodatkowych lat służby zaliczonych do okresu uprawniającego do emerytury w następstwie przeniesienia uprawnień emerytalnych strony skarżącej z niemieckiego systemu emerytalnego do wspólnotowego systemu emerytalnego, wniesiony w dniu 6 stycznia 2014 r.;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania w niniejszej instancji i to bez względu na rozstrzygnięcie niniejszej skargi ze względu na to, że odpowiedź Komisji na zażalenie strony skarżącej była w tak małym stopniu dostosowana do brzmienia tego zażalenia, iż strona skarżąca była zmuszona zwrócić się do Sądu w celu rzeczywistego rozpatrzenia zarzutów, które podniosła.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2014 r. – ZZ przeciwko ESDZ**(Sprawa F-129/14)**

(2015/C 007/79)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.-N. Louis, R. Metz, D. Verbeke)*Strona pozwana:* Europejska Służba Działań Zewnętrznych**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ o odwołaniu skarżącego bez obniżenia wymiaru jego uprawnień emerytalnych

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji ESDZ z dnia 16 stycznia 2014 r. o odwołaniu skarżącego bez obniżenia wymiaru jego uprawnień emerytalnych;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji**(Sprawa F-131/14)**

(2015/C 007/80)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)*Strona pozwana:* Komisja**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o niepodwyższeniu wynagrodzenia skarżącego, który jest członkiem personelu kontraktowego, ze względu na zwiększenie tygodniowej liczby godzin pracy do 40 w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. nowego regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia strony skarżącej za miesiąc styczeń 2014 r. w zakresie, w jakim wyraża ono i potwierdza dyskryminację płacową między stroną skarżącą a jednym z kolegów, który pracuje w tym samym sektorze co strona skarżąca i wykonuje czynności związane z mniejszą odpowiedzialnością niż czynności wykonywane przez stronę skarżącą, lecz jest lepiej wynagradzany niż strona skarżąca, jeśli chodzi o poziom wynagrodzenia brutto;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 17 listopada 2014 r. – Durand przeciwko Komisji

(Sprawa F-126/13) ⁽¹⁾

(2015/C 007/81)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.2.2014, s. 47.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL